

MÄRJAMAA GÜMNAASIUM

HOOLEKOGU ERAKORRALINE LAIENDATUD KOOSOLEK

13.12.2019

PROTOKOLL NR 6.

Algus: 13:12 Lõpp: 15:22

Koosoleku juhataja: Teet Tomson

Protokollija: Mari Kann

Osalejad: Darja Lehtsalu, Elina Soosaar, Mark Kaljulaid (Messengeri videokõne kaudu), Raivo Mikkor, Thomas Hainsalu

Kutsutud: Kalle Uusmaa, Lia Puhm, Marju Retsja, Raivo Heinaru (lahkus 14:28)

PÄEVAKORD:

1. Küsimused ja vastused seoses K.Uusmaaga katseaja järel lõpetatud töölepinguga;
2. Kooli õpi- ja kodurahu

T.Tomson teeb sissejuhatuse ja tutvustab päevakorda. Protokoll on hiljem kättesaadav Märjamaa Gümnaasiumis. Otsused, kui neid peaks tulema, on avalikud. Koosolekut salvestatakse täpsema protokollimise eesmärgil. Koosolek on kokku kutsutud erakorralisena.

T.Tomson: Koosoleku kokkukutsumise aluseks oli lisaks sellele, et mina edastasin kutse peale Mariga läbirääkimisi, ka direktori kohusetäitja Marju Retsja ettepanek see koosolek kokku kutsuda. Vastasel korral oleks pidanud olema enam kui poolte hoolekogu liikmete ettepanek selleks.

M.Kann: See oli meil tegelikult olemas ja tulemas. Me arutasime omavahel, et erakorralist koosolekut oleks tulnud juba varem teha.

R. Mikkor: Mul on üks küsimus. Enne, kui ma midagi ütlen, tahan öelda, et olen terve kollektiivi poolt, mitte jälle ühe või teise poole poolt. Sest kogu aeg on meil selline olukord praegu, et kui suu lahti teed oled ühel või teisel poolel. Olen kogu terve kollektiivi poolt. Aga siin on küsimus, kas hoolekogu saab kaitsta ja toetada ka õpetajat? Siin on vahepeal asjad muutunud, küsimus ei ole ainult Kalles, vaid siin on ka lapsevanemad, kes õpetajate pihta nooli loobivad. Tunnen õpetajana ennast väga puudutatuna.

L.Puhm: Õpetajad loobivad õpetajate pihta nooli.

M.Retsja: Õpetajad on praegu väga raskes seisus ja nad kaaluvad, mis selliste süüdistustega teha.

R.Heinaru: Pöörake rohkem tähelepanu just sellele kodurahule, kui asjad on nii hullud, nagu räägitakse.

T.Tomson: Kas kõik on päevakorraga nõus?

Oldi nõus. Päevakord kinnitatud.

1. Küsimused ja vastused seoses K.Uusmaaga katseaja järel lõpetatud töölepinguga

T.Tomson: Oleme siis konstruktiivsed ja ärme lasku alusetutesse süüdistustesse. Räägime põhjustest ja põhjendustest. Meie pädevuses pole täna anda hinnangut töölepingu lõpetamise protsessile. Selle jaoks on teised instantsid. Jääme oma liistude juurde, tegeleme õppetöö ja õppetöö korraldamisega ja kooli toetamisega. Mina olen üks vähestest, kes üldse ei saanud sellel selgituskoosolekul [03.12] osaleda erinevatel põhjustel. Ma jõudsin ootamatult sinna ja hiljem ei saanud ka osaleda. Olen siin sellepärast valge lehena. Tegelikult ei saa ka praegu poolt valida, enne tuleb välja selgitada, kumma poole väited on õiged. Lõpliku otsuste saab langetada töövaidluskomisjon või kohus. Meie saame siin lihtsalt esmakordselt informatsiooni. 05.nov korralisel hoolekogu koosolekul me mingitest probleemidest teavitust ei saanud.

R.Heinaru: Asi on selles mõttes ebanormaalne, et niisugused asjad toimuvad õppeaasta keskel. See häirib kahtlemata kooli ja õpilasi. Et asi nii kaugelt on läinud, ma arvan, et siin on igatüki päris palju üle pingutanud. Asi on läinud juba sõnasõjaks. Asjad ei peaks käima nii, et läbi lehe aetakse oma õigust taga. Ei peaks olema nii, et vaadatakse, kui palju inimesi selle või tolle poolt hääletab, sellel on rohkem õigust taga. Imestasin, et lastevanemate üldkoosolekule tuli kohale kuskil 30 lapsevanemat. Siis ei tundud huvi uue direktori vastu, et teda vaatama ja katsuma tulla. Ka õpetajaid oli napilt. See oli see koht, kus oleks saanud direktor oma nägemust esitada ja talle küsimusi esitada. Aga mis me oleme Kalle Uusmaaga rääkinud vallavanema juuresolekul, seda pole mul mõtet kuskile kirja panna ega välja öelda. Paar-kolm ajakirjanikku on survet avaldanud, et ma kirjutaks. Ma tean palju, aga ei kirjuta. Külaladaks maja sisemisi asju teha pole mõtet.

R.Heinaru: Toon näite spordist. Kui võistkond on kümme mängu järjest võitnud, siis saab kolm kaotust. Treener lastakse lahti, kõik on normaalne. Soliidset sammub minema ja otsib uue võistkonna. Kui mängija on pingipoiss, siis võib-olla teise treeneri all on ta hoopis põhikoosseisu mees. Alati tähendab keskkond ka, kus keegi töötab. Sest inimestel kas keemiad sobivad või ei sobi. Mis Marju Retsja kohta öelda? Ta kohta on küll teravalt ja krõbedalt öeldud, aga Marju on kolme direktori all töötanud, nüüd siis oli neljas. Heita talle ette, et tal nii suur kogemus ja staaž on, see pole ka vist õiglane. Samamoodi ei saa me Kalle Uusmaad süüdistada selles, et tal pole juhtimiskogemusi ja pedagoogilist kogemust. Mina olin üks, kes Kalle poolt hääletas, et ta saaks direktoriks. Võib-olla on see minu süü.

T.Hainsalu: Mina olen siis teine süüdlane, kes Kallet toetas.

R.Heinaru: Olukord on nüüd tuure üles võtnud, aga minu meelest pole soliidne, kui ma pean kõiki asju esile tooma ja vaidlema hakkama, on see õige või vale. Otsus, mis vallavanem tegi, see on vallavanema otsus. Minul pole volitusi otsustada või kedagi tööle võtta. Saan ainult oma rikkalikest kogemustest rääkida. Olen ise ka need asjad läbi elanud.

R.Heinaru räägib oma kogemustest Kohila gümnaasiumis, kus tuli vabastada terve juhtkond teisel tööaastal ning Kohila kooli ülestöötamisest ning õppetulemuste parandamisest.

R.Heinaru: Märjamaa kool ei saa olla väga kehvast olukorras, kui head tulemused tulevad üle aasta. Jah, see aasta jäid riigieksamite tulemused nigelaks. Direktori valimistel toetasin Kalle Uusmaad kui matemaatika taibuga inimest, et just matemaatika liini edasi viia. Aga üks Kalle Uusmaal jäi ka midagi tegemata, mida koolipidaja soovis rohkem. See võib ka maitse küsimus olla teinekord. Võime selle üle vaielda, kas see on nii või pole nii. Kui küsisin Kalle Uusmaalt ükskord, kuidas koolipäev algab, siis ta vastas, et hästi, kohe väga hästi. Ma küsisin ikka üle, kas ikka on nii ja palju on hilinejaid lapsi ja õpetajaid. Tundus, et Uusmaa pole seda veel kontrollinud ega vaadanud. Aga peaks! See on ka vaidlustatav muidugi, kas kell 8 peaks direktor tööl olema või mitte, aga kui see on kooli pidaja nõudmine, siis peab olema nii. Aga üks ta edaspidi oleks teistmoodi läinud, sest kaheksa tundi siin istuda ja viiest koju minna, see pole direktori töö puhul nii võimalik. Samuti oleks direktori Kalle Uusmaa otsustada olnud see, kas õpetajate 35-tunnine tööaasta käib nii, et kõik on 7 tundi järjest tööl või annate ainult kontakttunnid ära ja võite koju minna ettevalmistama. Kõik on selles mõttes direktori otsustada. Aga kui need direktorile lähemalseisvad inimesed, seitse või kaheksa, saatsid lõpuks selle kirja, et ei vastata, et ei ole koostööd – no seda oskavad asjatundjad paremini selgitada kui mina. Kalle Uusmaa vastas pika artikliga Märjamaa Nädalalehes. Seal olid välja toodud need eesmärgid ja plaanid,

millist kooli ta tahab saavutada. Küsisin mitmeid kordi neid plaane täpsemalt, aga ei saanud neid. Mul tekkis mõte, et vaadata, mis on siis kirjutatud tänasesse kooli arengukavasse. Ma arvan, et need läksid Kalle Uusmaa mõtetega valdavalt kokku. Näiteks nende suurt pahandust tekitanud „roheliste kastide“ kohta on arengukavas kirjas, et koridoride remondi käigus võetakse need maha ja asendatakse uutega. Ja mitu teistki asja oli kooli arengukavas ja tegevuskavas kirja pandud, seal oli kümme või kaksteist asja, mis kõik klappisid. Nii et miks seda tehtud polnud veel? No ilmselt rahaliste piirangute taha on palju jäänud. [...] Aga et koolis niisugune pinev olukord on, see on murettekitav. Ma usun, et õpetajad, ise targad inimesed, ja suuremad õpilased ka katsuvad sellest üle saada. Kedagi pole vaja süüdistada ega poriga loopida, sest asja otsustab ära lõpuks ikkagi, nagu öeldakse, kohus. Kui „kohtuotsus“ tuleb, siis on selge. Seal peab muidugi ette laduma kõik need asjad, mis need puudused on. Aga nendest puudustest, mis vallavanem direktorile esitas, nendest on olnud juttu kohtumistel ja põgusalt ka vallalehes, kus ta proovis omad põhjendused ka tuua. See on paraku nii, et jube palju oleneb sellest, kuidas koolil läheb, kas vallavanem ja direktor käivad ühte jalga ja sõidavad ühes paadis.

R. Heinaru toob näiteid oma tööst Kohila koolist.

R.Heinaru: Ega ma rohkem ei oskagi öelda. Kõik kokku kuhjus niisuguseks suureks puntraks. Üks, teine ja kolmas väike asi ja nüüd me veeretamegi seda pundart, ja mulle tundub, et kohati oleme muutunud väga häbematuks üksteise vastu. Isiklikuks ja halvastiütlevaks. Niimoodi need asjad ei peaks üldsegi olema. Juhtide töö on niisugune, et kui kõrgemale ronid, siis pead olema valmis ka alla kukkuma sealt. Kas nüüd see neli kuud on palju või vähe, oleme arutanud ka Kallega. Ma arvan, et seadusega on kõik õigesti tehtud, aga kooli ja haridusasutustesse see ei sobi. Vanemad, kogenumad koolijuhid ütlevad, et 1-2 aastat käib koolielu eelmise direktori tuules. Kõike korruga sisse viia ega suuri muudatusi teha ei saa, sest inimesed on harjunud ühe juhtimisstiiliga. Minul oli lihtsam minna, kogemus oli juba olemas. Esimene aasta peaks olema vaatluse aasta, tutvumise aasta. Palju peaks rahva seas ja õpilaste seas liikuma, siis oleks läinud asjad suitsu paremini. Seadus on seadus ja ega me selle vastu ei saa.

M.Kann: Teie olite kehalise kasvatuse õpetaja, kui asusite direktoriks? Samuti Elmik.

R.Heinaru: Kui ma siia tulin, olin olnud ka haridusosakonna juhataja kolm aastat.

M.Kann: Ka õpetajana alustanud koolijuhtidel, kellel küll kooli siseelu varasemalt rohkem nähtud, võib algul olla keeruline koolijuhil rolli sisse elamine.

R.Heinaru: Kehalise kasvatuse õpetajad oskavad ennast rohkem kehtestada. Nii et selles mõttes on natuke lihtsam olnud mul.

M.Kann: K.Uusmaaga sõlmiti tööleping juuli lõpus?

R.Heinaru: Jah, see käis kiirkorras. Kalle Uusmaal ei olnud kõik kriteeriumid täidetud, seepärast valimiskomisjon võttis otsuse vastu, et suunata kohe õppima. See oli päevade küsimus. Tuli anda garantiikiri välja, sest kui ta meil poleks diektor olnud juuli lõpus, ei oleks nendele kursustele saanud.

K.Uusmaa: Täpsustan, et ma kandideerisin sinna. Jutt on Alustavate koolijuhtide arenguprogrammist. Sinna ma kandideerisin, koostas motivatsioonikirja, läbisin vestlusvooru ja sain sinna programmi. See ei olnud niisama minek ega suunamine, vaid mu enda initsiatiiv sinna saada. Selle eest olen väga tänulik, sest kursus on olnud väga viljakas ja asjalik. Tol hetkel oli see päevade küsimus. Kui me rääkisime, et ma võiksin siin tööd alustada, see oli kas teisipäev või kolmapäev. Tollane õigusnõunik tegi ettepaneku, et sõlmime lepingu alates järgmisest esmaspäevast, aga laupäev oli kandideerimise tähtaeg sinna programmi. Siis leppisimegi kokku, et sõlmime lepingu reedese kuupäevaga, et oleks formaalselt korrektne. Aga et oleks need faktid nüüd täpselt fikseeritud, siis see oli see põhjus, miks paar päeva varem leping sai sõlmitud, kui õigusnõunik algselt välja pakkus.

M.Kann: Nii et sa siis kandideerisid sinna, sind valiti sinna ja kui palju siis õigupoolest osaleda said?

K.Uusmaa: Selle programmi raames on kahepäevased moodulid iga kuu. Esimene kahepäevane moodul oli augustis, viimane on maikuu. Jaanuaris on nädalane õppereis Inglismaale, sealse süsteemi ja koolidega tutvuma.

M.Kann: Millist tagasisidet sa said nendelt kursustelt?

K.Uusmaa: Selle programmi raames oli mul väga asjalik mentor, kellega oleme palju vestelnud ja nõu pidanud. Minu poolt on tagasiside sellele kursusele hästi positiivne. Ma tunnen, et olen väga palju sealt saanud. Teised on seal samasugused alustavad koolijuhid. Meil on viie kohtumise järel tekkinud väga tugev meeskonnatunne. Seal on väga erinevat tüüpi koolide juhte üle Eesti, alates väikesest Meremäe koolist kuni Gustav Adolfi gümnaasiumini välja. Oleme jaganud kogemusi ka väljaspool kohustuslikke õppemooduleid.

M.Retsja: Ma küsiks siia juurde ühe küsimuse. Kui sa läksid septembris sinna koolitusele, siis sa andsid minule, Liiale ja Kristile ühe ülesande Google Drive's, aga sa ei maininud kordagi, et see oli sinu kooli ülesanne. Saatsid meile kirja, teatasid üle ukse, et nüüd lähed ja vastata võite hilisõhtuni. See oli nagu kuidagi väga hingeliselt solvav. Sa oleks võinud öelda, et kuulge töökaaslased, meeskonnakaaslased, mul on selline tööülesanne ja palun aidake see mul ära teha. Ja tõepoolest me seda ühiselt koos tegime, teadmata, misasi see on. Me arvasime, et see on mingi sisehindamise alustamine. Milleks see teha vaja oli, see tabel täita, seda sa meiega ei jaganud.

K.Uusmaa: Oled sa nõus täpsustama, mis selle ülesande sisu oli?

M.Retsja: Google Drive's me seda tegime. Kristi sel päeval pidi ka Tallinnasse koolitusele sõitma, me Liaga seda lõpetasime. Kodus õhtul mõeldes selle peale ja jõudes järeldusele, et see vist oli sinu kooliülesanne, mille me pidime ära tegema. Sa oleks võinud öelda, me oleks nõu ja jõuga olnud abiks, aga see ei olnud koolitööga sellel hetkel seotud, vaid sa lihtsalt kasutasid meid ära kui inimesi, kes asjast loomulikult teavad.

K.Uusmaa: Küsin veelkord, kas sa palun oleksid valmis selle ülesande sisu ka tutvustama teistele?

M.Retsja: See puudutas ikka kooli visiooni ja missiooni ja tulevikuväljavaateid. See oli üks tabel, mis võib ka olla seotud sisehindamisega, aga ei pruugi olla. Lia, kas sa meenutad, oli see nii?

L.Puhm: See polnud tabel. Me ei teinud kõike tabelisse, vaid järjekorras punktidenä.

M.Retsja: Tabelisse tegime, sina ei trükinud, põhiliselt alustas Kristi.

L.Puhm: Alustasime meie Kristiga kahekesi.

M.Retsja: Me istusime siis pärast koos üle laua ja lõpetasime selle ära. Kalle, sa oleks lihtsalt võinud öelda, et mul on seda abi tarvis. See jäi sinna Google Drive'i dokumendina alles.

K.Uusmaa: Said kõik aru, mis ülesandega oli tegu?

M.Kann: Missioon ja visioon ja mis seal veel kõlas. Need on nii elementaarsed asjad, me arutame neid ka hoolekogus, kõik kooli töötajad peaksid nagu nendest olema teadlikud ja ühisel nõul. Kuidas see ainuüksi selle koolitusega seotud on? See on ju nii üleüldine koolielu puudutav teema.

M.Retsja: Ta oleks võinud meile öelda! Aga see, et hilisõhtuni võite vastata, ja teadmata, kuhu see info läheb, no tõepoolest me arutasime, kas see on sisehindamise jaoks, või on ta uue arengukava osa või mis selle asja eesmärk on.

M.Kann: Kas te küsisite üle siis, kui teil oli selgusetu?

M.Retsja: Ei, mina seda ette ei näinud, vaid mina leidsin lihtsalt seal Drive's jagatud dokumendi, Kristi Kivisild alustas selle täitmist juba. Ütles, et Kalle Uusmaa lahkus, öeldes, et pani meile ühe kirja. Kirjas oli käsk teha see ära. Ma sellele lihtsalt viitan, ma ei oota rohkem vastust ega midagi. Aga et see, mis koostööd ja

kõike seda puudutab, millest me osad juhtkonna liikmed nagu ennast väga halvasti tunneme, sai ka juba sealt tõiuke.

K.Uusmaa: Kui asja eesmärk jäi selgusetuks, kas siis küsisite?

M.Retsja: Ei no me hakkasime tegema seda kohe, Lia võib kinnitada.

L.Puhm: Ma ei tea, kas see oli öeldud, et peate tegema. Selle kirja võib üle vaadata.

M.Retsja: Selle kirja võime protokollile juurde ka pärast panna, kui on tarvis.

[Kiri on lisatud protokollile lõpus]

L.Puhm: Ma ei tea, et see oleks käsk olnud.

K.Uusmaa: Seda, kas see oli käsk või palve või soovitus ja kas seal oli sellest eesmärgist kirjas, ma tõesti praegu peast ei meenuta. Ja kui see tekitas küsimusi, siis seda ma ütlesin ka oma esimestel kohtumistel inimestega, et kui on küsimusi, siis palun küsige. Kui on kahtlusi või probleeme või midagi muud, palun küsige. Te praegu ütlesite, et ei ole küsinud.

M.Retsja: Sa läksid ju ära, ütlesid üle ukse Kristile, et panid meile meili.

K.Uusmaa: Sa teadsid mu numbrit väga hästi. Iga kell võib mulle helistada, seda ma olen alati öelnud. Kui mind ei ole majas, siis see ei tähenda, et mind ei ole olemas. Kui see juhtimisstiil teile ei sobi – ma saan aru, et see on olnud üheks oluliseks probleemiks – siis meil ei olegi ju pikka juttu.

R.Heinaru: Ma selle vastusega ei saa kuidagi rahule jääda. Sa tahtsid oma tööd teha ja nemad peavad küsima hakkama su käest, kuidas teevad või?

L.Puhm: Seda võib vaadata, kuidas see oli sõnastatud.

R.Heinaru: Ma saan aru, et sul kursusele oli vaja paber kaasa võtta, siis tuleb öelda. Selles suhtes on Marju Retsjal minu arvates küll täpselt õige.

K.Uusmaa: Ma ütlen taaskord, mul ei ole see täpselt meeles, kuidas see sõnastus oli, ma ei oska seda kommenteerida, kas ma seda ütlesin või mitte, aga tõesti, olen nõus – alati oleksin pidanud vajadusel täpsustama, kui see oli küsimus.

T.Tomson: Ütlen vahele, et viimase paari nädala jooksul ja ilmselt ka sellel koosolekul [03.12] te kuulasite need vastastikku etteheited ja tekkinud probleemid ära. Täna koosoleku aeg on piiratud. Aidake arutada, et kus me nüüd tõmbame piiri ja mis mahus me seda arutame. Neid vastastikku süüdistusi on olnud sellisel hulgal, et neid me siin kõike arutada ei jõua. Kindlasti on ka süüdistusi, mida võib-olla ei siin ega hiljem kuskil, kui on midagi vaja tõestama hakata, ei saagi üldse arutada, sest süüdistanud on muuhulgas ka mind inimesed, kes ei ole minuga mitte kordagi rääkinud. See lihtsalt ei ole kohane ja kõiki neid jutte ei ole tahtnud isegi lugeda. Kõigele lisaks veel, kui see kirjavahetus jõuab minuni ja ka teieni niimoodi valikuliselt ja ka hüpetega, et vahepeal on olnud mõned ping-pongid ilma minuta ja siis jälle minuga. See ei anna isegi võimalust midagi sinna vahele kirjutada ja mõtteid avaldada. Tulen oma küsimuse juurde tagasi – kas hoolekogu liikmed peavad vajalikuks nüüd veelkord nende näidete põhjal arutada, milliseid probleeme Kalle nägi peale 05.novembrit ja milliseid probleeme nägid need, kes tegid selle pöördumise? Või siis nägid õpetajad või siis vallavalitsus? Kuidas me seda edasi menetleme?

M.Kann: Tahan täpsustada seda, et mainisid nagu oleks meil 03.dets koosolekul olnud võimalus kuulata ära nii ühte kui teist poolt, aga tegelikult sellel koosolekul ei olnud meil praktiliselt võimalust osaleda. Alles siis, kui ligi kaks tundi oli möödunud, lubati hoolekogu liikmeid, lapsevanemaid ja gümnasiste sinna koosolekule sisse. See juba tekitas väga palju küsimusi. Ja üldse kogu see otsustusprotsess on algusest peale olnud niivõrd ootamatu ja arusaamatu. Nagu ma kirjutasin ka õpetajate listi, siis need, kelle oli kõige rohkem pretensioone

Kalle suhtes, lihtsalt jalutasid seal koosoleku ruumist sel hetkel minema. Nii et nemad ei olnud nähtavasti huvitatudki selgitama oma seisukohta.

M.Retsja: Kas oli koosolek kokku kutsutud? Meid ei olnud ju kutsunud sinna keegi, ma ei tea.

T.Tomson: Kas selle koosoleku esimeses osas siis sai keegi midagi selgitada?

M.Retsja: Esimeses osas loomulikult me rääkisime oma murekohad ära ja Kallel oli võimalus vastata. Aga teisel poolel ei olnud ju mingit kokku kutsutud koosolekut. Meie lihtsalt läksime minema.

M.Kann: Mis mõttes teisel poolel? See pidi algselt olema ühine koosolek.

M.Retsja: Keegi ei pöördunud, ei öelnud, et Marju Retsja, kus sa nüüd lähed või Kristi Kivisild, tule tagasi. Osa õpetajaid ju lahkus. Me ei teadnud, kas see nüüd on hoolekogu koosolek või mis asi see pärast seda toimus. Esimese puhul me saime aru, et Lia Puhm oli teinud koosoleku, kuhu oli kutsunud ka meie volikogu esimehe ja mina viibisin sellel koosolekul. See, mis pärast toimus, see ei olnud ju... Mis asi see oli siis?

D.Lehtsalu: See koosolek läks edasi!

L.Puhm: Lubage mul siis seletada. Mina olen poliitilise koosoleku kokku kutsunud, nagu ma olen palju kordi kuulnud. Aga minu meelest nii volikogu esimees kui ka vallavanem, kõik kuuluvad kuhugi valimisliitu. Alguse sai see tõesti minu sünnipäevast, kui Urmas Kristal tuli mind tervitama. Me töötasime kaks ja pool aastat väga tihedalt koos Urmasega. Siis võis ka koolibussi tellida väljaspoole kooli ja kõik graafikute paikaajamine oli meie töö. Ja tema tõesti tuli, tõi mulle kimbu lilli. Ma arvan, et see pole keelatud. Aga siis õpetajad pöördusid Urmase poole, kas me võiksimme kokku kutsuda ühe koosoleku ja rääkida. Ja mina olin tõesti selle sildi ülespanija. Teet, ilmselt sinul oli telefonis see silt, sest kui sa tulid, see minu kuulutus oli sul pildistatud. Sa hakkasid oma telefonist seda lappama. Et mis õigus on või mis seletusi suudab keegi volikogu esimees anda? Oma tervise pärast ma ei viibinud sellel koosolekul kogu aeg. Õpetajad olid huvitatud ja ma panin selle koosoleku sildi üles. Selle koosoleku lõpus ma ütlesin mitu korda, et ka hoolekogu liikmed tahaksid tulla siia ja on huvitatud teiega rääkimisest.

R.Heinaru: Palju õpetajaid oli seal?

L.Puhm: Ma ei tea seda täpselt.

T.Tomson: Mina tahaks teada, kuidas minul õnnestus kutsutavate nimekirjast välja jääda?

L.Puhm: Mina ei kutsunud ka ühtegi hoolekogu liiget, see oli õpetajate soov.

T.Hainsalu: Mina ei saanud ka mingit kutset, et see just hoolekogu koosolek on.

T.Tomson: Kuidas teie, Thomas ja Mari, oskasite kohal olla?

T.Hainsalu ja M.Kann vastasid, et küsisid otse U.Kristalilt.

[T.Tomsoni lisandus protokollile 19.dets: Teet Tomson küsis ka ja sai vastuseks, et pole vaja tulla.]

M.Kann: Urmas Kristalil ei olnud midagi avaliku ja avameelse arutelu vastu, erinevalt vallavanemast, kes jättis asjast huvitatud lapsevanema ukse taha eelmisel päeval [02.12] toimunud koosolekul. Kuigi valla poole oli Facebooki lehel juba varemgi pöördutud sooviga kõigi osapoolte avatud ja sisulisi põhjendusi selgitavaks koosolekuks, nagu näiteks ka Viimsis tehti mobiilselt ja kiiresti. See infosulg on olnud väga suur. Selles asjas on olnud suur avalik huvi ja Märjamaa kool kui väikese kogukonna keskus. Niimoodi tundub, et on seda tehtud tagaselja ja arusaamatutel põhjustel. Vallalehes väljatoodud etteheited, näiteks tööaja ja vitriinkastide suhtes, need tunduvad natuke naeruväärsed, ei veena. Sellest edasi on tekkinud juba rohkem küsimusi. Ja nendele küsimustele pole saadud õigeaegselt selgeid vastuseid.

R.Heinaru: Seal oli ka kaasamisest ja koostööst.

L.Puhm: Samamoodi tahaks ka küsida, et artiklis kirjutatakse, et vallavalitsusel tekkisid kahtlused. Mille põhjal need kahtlused tekkisid? Kas esitasid need kahtlused õpetajad, õpilased, kogukond? Kes need kahtlused esitasid ja kas hoolekogu oli nendest kahtlustest teadlik? Ja kui teil koosolek oli 05.novembril, kas te esitasite need kahtlused direktorile? Mina ei oska kellegi kahtluste kohta midagi öelda.

T.Tomson: 05.novembril ei olnud kuskil juttu mingitest kahtlustest.

L.Puhm: Aga ajaleht kirjutab, et oktoobri algul.

T.Tomson: Tegelikult, mistahes probleemidest oleks pidanud Kalle teavitama meid 05.nov koosolekul. Kui infot ei ole, siis ei saa seda hakata kuidagi menetlema, ma ei oska selle peale muud öelda.

L.Puhm: Kas vallavalitsus ei teavitanud sind kui hoolekogu esimeest, et koolis on sellised probleemid?

T.Tomson: Vallavalitsus ei ole hoolekogu ees üldse aruandekohuslane.

L.Puhm: Ma küsin, kas ta teavitas?

T.Tomson: Ei ta ei teavitanud.

M.Kann: Aga sa olid tegelikult ju teadlik.

T.Tomson: Kust sa seda võtad?

M.Kann: Selline arusaam jäi minule meie vestlusest.

T.Tomson: Meil oli viiendal koosolekul, see lõppes minu hinnangul väga hea tulemusega. Kalle andis meile tagasisidet, tänas konstruktiivse koosoleku eest. Ma ei saa nagu aru, mida ma pidin teadma. Mingisuguseid kuulujutte või? Ega see, kui keegi kirjutab pärast, et alev on nii väike, et kõik on kõigile teada, teate see pole avalik huvi, vaid avalik uudishimu. Informatsiooni saab jagada igakordselt eraldi ainult selle inimese loaga, kellega käib see töövaidlusprotsess. Ei ole niimoodi, et ükskõik kes võib küsida ükskõik mida ja kõik tuleb välja rääkida. See pole avalik informatsioon.

M.Kann: Väidetavatest probleemidest ei olnud teadlik ka suur osa õpetajatest. Kui siin osal kooli juhtkonnast oli, nagu sa väljendasid, nii suur mure kooli käekäigu pärast, kas siis ei oleks olnud aus ka õpetajaid teavitada nende poolt, kes siis nii väga suurt muret tundsid?

T.Tomson: Kui palju õpetajad puutuvad igapäevaselt direktoriga kokku? Mina ei tea, kes olid need kaheksa. Tollel päeval, ma sain aru, et Urmas Kristal oli käskinud nendel täpselt püsti tõusta.

L.Puhm: Urmas Kristal ei käskinud seda teha.

M.Retsja: Gaili Ilisson oli see inimene.

T.Tomson: Kas Gaili Ilisson juhtis seda koosolekut või?

L.Puhm: Ei juhtinud, vaid palus lihtsalt sõnavõtu käigus.

T.Tomson: Probleem oli siis nendel, kellega igapäevaselt pidi direktor seda meeskonda juhtima.

M.Retsja: Absoluutselt! Probleem selles oligi. Tollel koosolekul me sellest ka rääkisime ja tõime välja need kitsaskohad, mis meie meeskonnas ja nende inimeste hulgas kõneainet leidsid ühistes jutuajamistes ja kõrvalt vaadates, mismoodi direktor seda koostööd teeb, mida ta oli lubanud siis teha oma motivatsioonikirjas. Seda koostööd me kahjuks ei näinud. Kõige esimene tõrvatilk meepotti oli seesama palve või kuidas seda sõnastadagi, mis me siin enne rääkisime. Ja pärast seda üha rohkem hakkasime aru saama, et see koostöö, mis peaks olema, et me peaksime teadma, et Kalle Uusmaa käib kohtumas vallavanema ja haridusnõunikuga, kus talle antakse nõuandeid, kus tema käest küsitakse teatud asjade kohta. Et kui oleks see koostöö toimunud, siis me poleks ju keegi abist keeldunud. Aga millegipärast kordagi Kalle ka ei maininud seda, et ma lähen, kuulge vaatame üle, minu käest küsitakse neid ja neid asju, või kus maal me järjega oleme või mis dokumentidega me

tegelema peaks. Vaid ainult selle ühel korral, kui Kalle Uusmaa oli käinud vallavalitsuses ilmselt kohtumas, see oli esmaspäevane päev, siis teisipäeva hommikul direktor kutsus mu enda juurde. Tal oli A4 mapp, kus oli terve hulk kõikvõimalikke küsimusi. Ja sellest hetkest olin mina sinna naelutatud päris pikaks ajaks istuma ja järjest hakkasid küsimused kogu Märjamaa koolielu kohta mulle lendama ja ma pidin järjest ja järjest nendele vastama. Loomulikult tundsin nende küsimuste sisus ära Raivo Heinaru, sest selliseid nõuandeid või küsimusi poleks mitte keegi teine osanud panna. Raivo Heinaru suunavad küsimused olid need ja ma püüdsin igati kaasa aidata. Kalle Uusmaa kirjutas siis minu vastuseid üles. Algas see riisumisest, kooli ümbruse koristamisest, praktikatundidest, aiatööpäevadest kuni lõpuks jõudsime välja ikka selle muusika- ja kunstikooli teemani. See vaidlus kestis meil päris pikka aega. Ma püüdsin jätkuvalt mõista anda, et see ei ole otstarbekas ega mõistlik. Aga küsimused, mis järgnesid, olid sarnased nagu kohtumisel Maiu Linnamäega, kus Raivo Heinaru, Kalle Uusmaa ja Anne Aaspõllu olid ka. Ma pidin jätkuvalt rääkima ja selgitama, mis olukorras on Märjamaa gümnaasium. Eelmisel kevadel koos laiendatud hoolekoguga me olime sellest juba rääkinud, me olime leidnud võimaluse ja valla ettepanekul oli juba teada, et saame ruumid Coop`i. Ja olen võtnud siia ka Kertu Tordile võimaluse anda kunstitunnid meil. Aga me vaidlesime jätkuvalt ja jätkuvalt, no ei hakka neid asjatundmatuid küsimusi siin kordama, mida Kalle küsis. Kas laulmise ja kehalise tund saavad saalis ühel ajal olla? Miks Marika Kosubenko ei saa laulda saalis, kui on siseveerand? Ma ei hakka neid kommenteerima, sellel pole mõtet. See oli jah kõige pikem vestlus minul Kalle Uusmaaga, kus tõesti oli tunda, et Heinaru oli neid küsimusi esitanud ja Kalle Uusmaal oli neid vastuseid ilmselt järgmiseks kohtumiseks tarvis. Aga teiste meeskonnaliikmetega minu meelest ei olnud sellel hetkel sellist vestlust toimunud. Mina olin see, kes trah-trah hakkas punktide järgi vastama.

L.Puhmi ja M.Retsja omavaheline arutelu seoses tööülesannete ja R.Heinaru saadetud kirjadega.

L.Puhm: Ma arvan, et edaspidised üksteise süüdistamised võiks nüüd ära jääda. Võiks millelegi muule keskenduda.

M.Retsja: Meil on fakte vaja.

L.Puhm: Neid fakte oled sa esitanud piisavalt, aitab nendest. Lubage mul ka rääkida. Mis üldse sellesse töösse puutub, siis ma tahan kõigepealt öelda, et inimesele tuli anda aega. Võin tuua näite Martin Järveoja intervjuust Postimehes. Tema rääkis samamoodi, et kui läheb MM-rallile, siis esimene legend ei tule kunagi väga hea välja, sest sajandiku täpsusega tuleb teha arvutus, mis on paremal, mis vasakul kurvi taga. Ja praegu tundus tõesti nii, et sajandiku täpsusega pidi K.Uusmaa seda kõike tegema, sada silmapaari kogu aeg jälgimas, mis tegi valesti. Minule ütlesid näiteks õpetajad, kes olid Kalle Uusmaaga kokku leppinud aja, et nad said alati rääkida, kui nemad olid ette teatanud ja aja kinni pannud. Ja sain mina ka rääkida. Ma tõesti olen nii kaua tööd teinud, ma tunnen piinlikkust sellepärast, et ma aitasin Kallet vähe. Ma rääkisin talle põhjalikult sellest, mida ma hästi tundsin ja see oli kooli õppekava. Meil oli pikk vestlus, kuidas see loodud on, kuidas tunniandmisplaan toimib, kõigist nendest asjadest. Aga ma tegin seda vähe, oleks pidanud tegema seda rohkem; sellise kogemusega, mis mul on.

K.Uusmaa: Vabandust, segan korra vahele. Sellesama jutuaajamise lõpus ma ütlesin, et ma väga tänan selle selgituse eest, aga kuna ma pole selle asjaga varem kokku puutunud, siis ma tõenäoliselt vajan veel ja veel selgitust ja sa olid selle vastusega nõus.

L.Puhm: Olin. Aga ma oleks võinud omalt poolt veelgi aidata.

R.Heinaru: Kui kaua võtab veel aega, et koolil üldtööplaan valmis saab?

L.Puhm: Vaadake nüüd, kui inimene tuli tööle võõrasse keskkonda, ma olen seda ka varem öelnud ja ütlesin ka vallavanemaga vestluses...

R.Heinaru sõnab vahele, et on seda juba kuulnud ja miks ta peaks uuesti sama juttu kuulma ning et seda ei pidanud direktor ise tegema, vaid oleks pidanud panema tegema teatud inimesed.

L.Puhm: Jah, vot meie ei teinudki. Ongi nii. Ma võtan selle süü täielikult endale, ma ei teinud neid kõiki asju. Kogu aeg toimub ju üks süüdistamine. Lõpetage see süüdistamine – see kell ei olnud seal, see kell ei olnud seal. No mida te süüdistate?

M.Retsja: Mis juttu me siis räägime, kas niisama loba omavahel või? Need on faktid ja punktid ju.

M.Kaljulaid: Olen seda asja kõrvaltpilguga vaadanud ja kas te tõesti usute, et nelja kuuga peaks suvalise meeskonna uue juhiga täpselt ühte jalga astuma saama? See on rohkem selline retooriline küsimus. Ja teine tore küsimus on, et kui me nüüd Kalle hirmsasti kiiresti ära vahetame ja otsime uue direktori, kas te siis loodate, et uuel direktoril ei ole ühtegi puudust, mida ette heita?

T.Tomson: Need on retoorilised küsimused, millele saavad vastata need, kes töölepingut sõlmisid.

M.Kaljulaid: Eks töölepingu sõlmijatel on täna tegelikult koolidirektorit ja ka õpetajaid leida äärmiselt raske. See turg on äärmiselt õhukene, kandidaate tõenäoliselt on vähe, kelle vahel valida. Ja pigem tehakse valik, kes on kõige vähem kõige halvem kandidaat. Seal pole suurt rivi suurepäraseid inimesi...

R.Heinaru: See on õige küll, et küüarakad me oleme kõik ühtepidi, kui on juttu, et pole puudusi. Loomulikult on.

T.Hainsalu R.Heinarule: Kui palju sina oled nõu ja jõuga toeks olnud Kallele?

R.Heinaru: Olen püüdnud olla.

M.Kaljulaid: Tegelikult ju ühtegi suurt ja katastroofilist asja ei olnud, miks see asi nüüd ei oleks võinud toimida. Terve see koosolek on lahendatud Kalle Uusmaa sobivuse probleemi, aga tegelikult on ära unustatud ka see, et kuidas see töölepingu lõpetamine üldse toimus. Seal on tegelikult astunud üle paarist väga olulisest seadusest. Eks see suur sõnasõda ja meediakajastuski sai alguse sellest, et seda otsust tehti kiirustades, ei tehtud seda juriidiliselt korrektselt ja põhimõtteliselt tuli see väga paljudele üllatusena. Siit see lumepall veerema hakkas. Seda on suhteliselt raske paari koosolekuga ära lahendada.

T.Tomson: Ega sa, Kalle, ei ole veel teinud pöördumist töövaidluskomisjoni?

K.Uusmaa: Olen teinud.

T.Tomson: Siis meil jääb üle ära oodata see otsus. Töövaidluskomisjon saab hinnangu anda ja siis saame ka edasi minna. Selle põhjal on lihtsam taastada ka töörahu ja mistahes probleemide jätkumisel võib-olla ka kriisinõustamine kooli kutsuda. Neid numbreid, kui palju on ühel või teisel pool, kui neid gümnaasiumi seisukohalt vaadata, on need murettekitavad. Kui seda otsust lihtsalt ja vägisi ükskõik mis pidi teha, siis teisele poolele ei anna see ju midagi. Kuskil tuleb leida konsensus, et saaks edasi minna.

L.Puhm: Tahan lisada, et kui juhendamises oli juttu, siis Haridusministeeriumis oli üks tore inimene, kelle poole Kalle pöördus kodukorraga seoses ja kes andis head nõu, millegi üle kaklemata. Mina andsin ise Kallele nõu tema kui eksperdi poole pöördumiseks. Ekspert vaatas kodukorra üle, ütles, et dokument on kena, mõned kommentaarid kirjutasin juurde; võtke neid kommentaare kui soovitusi, sest nii palju kui on inimesi, on ka arvamusi. See kiri on 28.oktoobri kuupäevaga. Ta ei öelnud kindlat kuupäeva, et tehke need veel ära. Nagu loen, siis oli sinna vaja veel hoolekogu ja õpilasesinduse kooskõlastust ja kinnitust.

M.Retsja: Õppenõukogu ka. Minule helistati ja öeldi, et õppenõukogu ka.

M.Kaljulaid: Kui nüüd oodata töövaidluskomisjoni otsust, siis ega see tegelikult ei taga probleemide sasipuntra lahendust. Kui komisjon otsustab, et Kallel peaks olema õigus ja ennistatakse töökohale, mis me sellest võidame siis ühe poole seisukohalt. Kuna need pooled on suhteliselt tasavägiseks kujunenud, kõigil oma kindel arvamus, siis ükskõik kummale poole see kaalukauss kukub, siis teine pool tunneb ennast hirmus halvasti. Sellise pinna pealt head koostööd loota on raske.

T.Tomson: Sellepärast räägingi, et siis on võimalik selle otsuse põhjal leida lepitaja, kes erapooletu inimesena tuleb ja selle asja mõistetavaks teeb. Ma ei ütle, et kõik peavad leppima kõigiga, aga...

M.Kaljulaid: Absoluutselt mitte. Aga samas selle töövaidluskomisjoniga paralleelselt võiks ka omavalitsus vaadata üle ka oma põhimääruse ja kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse. Kui nad sellesse süveneksid, siis ilmselt saavad aru, et ega väga kahtepidi vastust tulla ei saa lõpuks. Võib-olla oleks see kiirem tee seda sasipundart ära lõpetada.

L.Puhm: Ja kui me leppisime pärast seda koosolekut kokku, et me ei ussita omavahel edasi, siis tegelikult jätkus iga nurga peal see asi. Mina pidasin sellest kinni, aga kui tuleb õpetaja ukse vahele ja ütleb, et ei adu enam mitte midagi jne jne, siis mitme inimese poolt saada seda sadu, siis tõesti ma ütlesin lõpuks, palun lubage mul tööd teha.

M.Retsja: Ma vastaks sellele ilusale kirjale, mis ministeeriumist tuli 27.novembril, helistati kooli kantseleisse ja tehti märkus, et jätkuvalt ei ole kooli kodulehel meie kodukorda kinnitatud õppenõukogu ja õpilasesinduse poolt, oli ainult hoolekogu kinnitus. Ei ole kooli kodulehel õppenõukogudest juttu. Ta väitis, et eelmisel kodulehel olid õppenõukogud kõik kenasti kirjas. Ja ma vastan ka sellele küsimusele, mida Kalle Uusmaa siin saatis meile õpetajate listi. Ma ei tea, kuidas see üldse võimalikuks sai, et ta sinna ikka veel kirjutas ja jätkuvalt saab suhelda õpetajate listis, aga vastan, et kaks õppenõukogu tõe poolt toimus. Esimene oli augusti lõpus, see oli eelmise õppeaasta kokkuvõttevõtte õppenõukogu. Päevakorra palus Kalle Uusmaa teha minul. Päevakorra ma panin välja, saatsin selle õpetajatele. Läbi viisime selle mina ja õppenõukogu sekretär Tiia Oidram. Direktor Kalle Uusmaa tänas tööaastates õpetajaid ja õnnitles õpetajaid, kes olid suvel sünnipäeva pidanud. Teine õppenõukogu toimus erakorraliselt, me ei olnud selles teadlikud. Puudutas see algklasside poolt ja ühte last, keda oli vaja õppetööst eemaldada kaheks nädalaks. Õppenõukogu sekretär oli samuti teadmatuses nagu me teised, et mis nüüd toimuma hakkab, infominutil toimus äkki õppenõukogu. Kummagi õppenõukogu kohta ei ole direktor Kalle Uusmaa allkirja andnud, need on digitaalselt allkirjastamata. Õppenõukogu sekretär Tiia Oidram need edastas siis sekretärile. Need ei ole siis kuskil olemas ega juriidiliselt seda fakti, et need õppenõukogud tegelikult aset leidsid. Ja samamoodi on ka see lastevanemate koosolek, mis toimus, kenasti selle me korraldasime ja juttu oli, et sellest võiks kujuneda ka Kalle Uusmaa tutvustav debüütesinemine lastevanemate ees. Enamiku koosoleku ajast veetis Kalle Uusmaa koridoris vesteldes ühe lapsevanemaga. Kui me räägime faktidest ja kui me oleme nüüd vastanduma pandud, siis mina neid kuskile Facebooki ei pane, ei pane neid seinale, vaid lihtsalt need on faktid, mis vastavad tõele.

R.Heinaru: Marju, sa pead nüüd valmis tegema selle kooli kodukorra.

M.Retsja: Jah, see on õpilastega läbi arutamata. Nad lubasid pikendada aega. 03. jaanuaril on õppenõukogu kokku kutsutud, kus õpetajad saavad oma kinnituse anda ja õpilasesinduse kohta ma praegu öelda ei oska. Olen käinud laste juures rääkimas, et nad vaataksid ja tutvuksid, mis nende osa puudutab. Lapsed on ka ütlenud, mida võiks selles laste arvates muuta.

L.Puhm: Minu meelest ütleb PGS paragrahv 68 (2), et hoolekogule ja õpilasesindusele tuleb see arvamuse avaldamiseks esitada.

[PGS § 68. Kooli kodukord. (1) Kooli kodukorra kehtestab direktor ja see on õpilastele ja koolitöötajatele täitmiseks kohustuslik. (2) Kooli kodukord ja selle muudatused esitatakse enne kehtestamist arvamuse andmiseks kooli **hoolekogule** ja **õpilasesindusele**.]

M.Retsja: Aga minule telefonis öeldi, ma teadsin ise ja seda ütlesin ka Kalle Uusmaale, et ma tean. Ta küsis veel, et kus sa seda võtsid, et need peab kinnitama. Ma ütlesin, et palun loe kooli põhimäärust, loe PGS`i, see küsimus tõesti oli. Lia oli ise ka kõrval, kui me kolmekesi Kristi kabinetis nõu pidasime. Küsis Kalle, kustkohast sa nad võtsid. Aga tema minule telefonis ütles, et ka õppenõukogu. Selle sõna ta ütles, ma ei ole seda välja mõelnud.

L.Puhm: Kodukorra kehtestab direktor, saades eelnevalt kooskõlastuse hoolekogult ja õpilasesinduselt. Nii ütleb PGS`i paragrahv 68, punkt 2.

M.Retsja: Aga minule teavitati, et te peate erakordse õppenõukogu kokku kutsuma, ütles minule see ametnik. Võib-olla me oleme erinevate ametnikega suhelnud.

K.Uusmaa: Kas ma saan vastulauseks korraks võimaluse? Väga inetu ja solvav on kuulda seda, et mina lastevanemate koosolekul ei osalenud ja veetsin aega koridoris. Sel ajal, kui mina olin koridoris, toimus ettekanne tervislikkuse teemadel. Ettekandjat ma tõepoolest ei kuulnud, sel ajal olin koridoris.

M.Retsja: See oligi kogu aeg ju.

K.Uusmaa: See ei olnud kogu aeg, sest minu aeg oli kokku lepitud peale ettekandjat ja kui ettekandja lõpetas, ma läksin tänasin teda ja võtsin sõna üle ja rääkisin. See on alusetu süüdistus.

M.Retsja: Aga sa ju olid koridoris, Kalle.

K.Uusmaa: Olin küll, aga siis, kui ei olnud minu ettekande aeg.

M.Retsja: Jah, aga see selleks.

K.Uusmaa: Mismoodi see selleks, see on ju väga oluline selle süüdistuse valguses.

M.Retsja: Vanemad ju vaatavad, jälgivad, kas direktor on meiega. Sa tulid sülearvutiga sinna, istusid taha Raivo Heinaru lähedale ja ühel hetkel sa lahkusid. Ja siis tekkis minul pinge. Ma mõtlesin, mismoodi lõpeb koosolek. Et kui Kalle Uusmaa ei tule tagasi, kas ma pean ise minema ja ise hakkama koosolekut lõpetama, hakkama küsima, kas on küsimusi. Ja siis sa tulid, koputasid õlale, et kas me anname ka midagi esinejale. Ja sellel hetkel, et no kuhu me nüüd jookseme, kas meil on talle mingisugune meene anda. Enne käisid Lia juurest küsimas ja see fakt vastab tõele, rohkem pole mõtet kommenteerida.

T.Tomson: Jah. Ma tean, et Raivo Heinaru peab minema järgmisele üritusele. Ma küsingi kohe ja otse, ma ei lõpeta seda esimest punkti veel ära, kui keegi tahab jätkata veel selle esimese punktiga...

M.Retsja sõnab vahele, et pole vist mõtet jätkata.

T.Tomson: Aga ma küsin seda, Raivo, et kas vallavalitsuses on mingisugune plaan või mõte mingi abinõustamise või lepituse osas?

R.Heinaru: On küll. Nad seal valitsuses arutavad läbi selle ja kutsuvad nõustaja siia, kui seda kool soovib. Ma küsisin, kas kool soovib üldse.

M.Kann: Kas see, et arutavad vallavalitsuses, see tähendab praegusel juhul, et vallavanem ja abivallavanem otsustavad neid asju? Sest et kogu see asi tehti ju...

R.Heinaru: No jah, raha küsimises on asi...

M.Kann: Seda küll jah, aga see paragrahv, millele Mark viitas, mida tegelikult Märjamaa vallas niimoodi ei järgitud, et asi oleks vallavalitsuse istungilt läbi käinud.

R.Heinaru: Vallavalitsuse korraldust pole tehtud jah selles osas.

M.Kann: Siis vastab tõele, et neli vallavalitsuse liiget olid teadmatutes niisuguse otsuse tulekust?

R.Heinaru: Seda ma ei oska öelda. Ju nad olid siis. Samas jälle kuulutasid nad välja uue konkursi, tähendab – pidid teadma siis, et eelmist direktorit enam ei ole.

M.Kann: Siis alles said teada?

R.Heinaru: Aga see on nüüd juba puht rahaline küsimus vallale.

T.Tomson: Sa mõtled nõustamist?

R.Heinaru: Jah, nõustamist.

D.Lehtsalu: Mul on ka küsimus Raivole. Ütle palun ausalt, kui tuleb tööle noor inimene, kes peaks koolis olema tema mentor? Kes peaks teda aitama? Koolis ju määratakse noorele alustavale õpetajalegi mentor. Kui klassi tuleb uus õpilane, siis temale me määrame kellegi, kes aitab sisse elada.

R.Heinaru: Kui Kalle Uusmaaga kokku saime, siis tuli juttu sellest arengukavast ja asjadest ning sisehindamisest. Ja ma ütlesin, et kaks kogenud õppealajuhatajat on ja ma arvan, et õppealajuhatajatega olekski koostöö pidanud olema tihedam. Aga kui nelja kuu jooksul ei toimu ühtegi juhtkonna nõupidamist, siis on ju... Kes seda peaks organiseerima?

L.Puhm: Toimus.

M.Kann: Ja tegelikult tuli ju välja, et õppenõukogusid toimus ka, kuigi need ei olnud digitaalselt allkirjastatud.

M.Retsja: Esimene neist ei olnud Kalle Uusmaaga seotud ja teine oli erakorraline, etteteatamata. Saime hommikul teada, et infominutis toimub erakorraline õppenõukogu.

K.Uusmaa: Aga ikkagi toimusid siis. See väide ajalehes oli ju puhas vale.

M.Retsja: Kui kooli kodulehele lähed, sa ei leia sealt midagi praegu nende kohta. Kui vaatas seesama ametik, kes mulle helistas, tema teatas, et teie kooli kodulehel pole ühtegi õppenõukogu toimumise aega.

M.Kann: Ja uue inimese tööle tulles, kas ametijuhend ei peaks olema üks esmaseid asju, mida tutvustatakse? Kas see ei peaks olema töölepingu lisa?

K.Uusmaa: Mina sain ametijuhendi 11. oktoobril. Minu tööleping algas juulikuus. 07.okt toimunud vestlusel võttis vallavanem ametijuhendi ette ja hakkas sealt punkte ette lugema ja etteheiteid tegema. Ja mis puudutab katseajaks seatud eesmärgi, siis need sain mina üks tööpäev enne katseaja lõppu.

T.Tomson: Ennem seda sa ei saanud siis ühtegi ülesannet?

R.Heinaru: Suuliselt said küll kohe juuliku lõpus.

K.Uusmaa: Nädal varem anti mulle tühi leht ja öeldi, et kirjuta ise need eesmärgid sinna. Kirjutasin. Ja selle nädala jooksul me vahetasime meile paar korda vallavanemaga. Ta täpsustas üks kord ja siis 22.nov sain tema sõnastuses need eesmärgid.

T.Tomson: Kas ametijuhendis olid teistsugused ülesanded kui töölepingus? Tegelikult praegusel ajal töölepingu juurde alati ei tehti ametijuhendit. Töölepingus on tööülesanded suuresti kirjas.

Raivo Heinaru lahkus kell 14:28.

K.Uusmaa: Mina tahan öelda, et kui sellised punktid on töölepingu ülesütlemise aluseks, siis need alused peavad olema tugevad ja korrektselt vormistatud. Kui ei ole seda tehtud korrektselt ega õigeaegselt, siis ei saa ka minule ette heita seda, et kuskil puudu allkiri või et ma olen viis minutit hiljem tööle tulnud, kui oleks võinud või pidanud.

L.Puhm: Hoolekogu kuulis ära ju ka 05.nov Kalle eesmärgid, mis ta koolile seadnud on. Kas te leidsite siis, et need olid kõik utoopilised või olid need kooli arendavad ja edasiviivad? Olid need mõttetud? Selle kohta te saite ju avaldada arvamust ja saate seda praegu teha.

T.Hainsalu: Minule jättis väga positiivse mulje ja olin väga poolt. Ei olnud midagi vastu öelda.

M.Kann: Ja seda enam oligi üllatav, et niisugune järsk ja rutakas otsus sai tehtud. Sest kõik plaanid tundusid edasiviivad ja tulevikuvaatavad, täiesti adekvaatsed ja selles mõttes ma ei saagi aru sellest asjade käigust.

T.Tomson: Mind üllatas pärast see artikkel Märjamaa lehes. Seal oli neid eesmärgi kuidagi hoopis rohkem. Ja mind väga häiris see, et Raplamaa Sõnumites oli väide, et sulle, Kalle, sai väidetavalt saatuslikuks see, et võitlesid Märjamaal gümnaasiumiosa säilimise eest. Ausalt öeldes selle eest on siin viimased kümme aastat

kõik vallavalitsused sõltumata nende poliitilisest või mittepoliitilisest vildakusest, kõik hoolekogud ja kõik on deklareerinud, et seisavad Märjamaa gümnaasiumi säilimise eest. Kasvõi selle hinnaga, et kui riik peaks loobuma finantseerimisest... See küll ei saanud olla põhjuseks.

M.Retsja: Jah, selle lause lugemine ja sealt kohe järgnev, mis oli jutumärkides Kalle otsekõne, et Märjamaa gümnaasium on hääbuv ja lapsed sõidavad ära Rapla riigigümnaasiumisse. See on tõeline vee peale tõmbamine kogu Märjamaa gümnaasiumi toimimisele.

Vahepeal katkes videokõne ühendus Mark Kaljulaidiga. Hiljem see taastus.

L.Puhm: Aga samas sa, Marju, ise ütlesid, et ei tea, kes selle artikli kinni maksis...

[...]

M.Retsja: Vallavanem Merlin Suurna ütles ja andis sulle nõu, Kalle, et alati, kui midagi kirjutatakse ja avaldatakse, siis palun küsi üle vaadata, ära enne anna nõusolekut. Kas sa küsisid üle? Et kas need sõnad seal on moonutatud ja väänatud...

[...]

K.Uusmaa: Kahest kirjast on olnud jutt. Ühest kirjast, kuhu on väidetavalt alla kirjutatud kaheksa inimest, ja teisest kirjast, kuhu on ajalehe andmetel kirjutatud alla 37 gümnaasiumi töötajat. Kas minul on võimalik tutvuda nende kirjadega?

M.Retsja: Kiri on täpselt, konkreetselt antud vallavalitsusele pöördumisega, kuna oli teada, et tööleping Kalle Uusmaaga hakkab lõppema. Ja eesmärk, millest ei saanud Lia Puhm aru, arvates et kogutakse kogu koolipere käest allkirju, seda ei toimunud, vaid allkirjad ja kogu selle kirja kokkupanemine oli seotud täpselt nende meeskonnaliikmetega, kaheksaga, kes tõesti seal koosolekul ka püsti tõusid. See oli märgukiri, kuna koostöö ei toimunud nende eri valdkondade juhtidega ja oli vaja suunata vallavanema ja samuti haridusnõuniku tähelepanu sellele, et kui toimub vestlus, arenguvestlus või mistahes töölepingu jätkamine või lõpetamine, siis need teemad saaks arutatud. Sest mina tõepoolest mitmel korral, kuigi Lia võib-olla ütleb, et see ei ole nii, väitsin, et Kalle, palun teeme koostööd. Õpetajate tuppä minnes õpetaja küsib minu käest, mispärast on Pätsu pilt poiste WC ukse taga? Miks on karikad pärast vaheaega maha võetud? Mina pidin vastama.

K.Uusmaa: Miks sina pidid vastama?

M.Retsja: Sind ei olnud sellel hetkel. Ühel korral ma tõin su sinna küll jah. Sina kui juhtkonna liige peaksid seda teadma, kuidas sa ei tea? Ja oligi nii, et laiutad käsi ja no ei teagi, mis toimub.

K.Uusmaa: Vabandust, kuidas me saame koostööst rääkida, kui sa ei öeldnud ühtegi korda, et sinu poole pöörduti?

M.Retsja: Ütlesin, Kalle, korduvalt. Maie Pikani oli kord garderoobis tunnistajaks.

K.Uusmaa: Jah, tookord tõesti.

M.Retsja: Nii, siis need samad hoolekogu teemad, mis üles kerkisid ja majandusjuhataja Siimu mured. Samamoodi haridustehnoloogi ja infojuhi mured, mis üles kerkisid. Kõik seesama teenuse sisse ostmine, koristamisteenuse sisse ostmine, tervishoiuteenuse sisse ostmine, tädi Ilme kabineti lõhkumine, sinna õpetajate köögibloki tegemine. See väike tuba, kus meil oli sotsiaalpedagoog varem ja õpilased said seal üksi õppida koos õpetajaga. Kui meil oli õpetajatega arutelu, ma palusin, et kuidas ratastooliga laps sisse saab, siis teatas mulle Kalle, et ei, see on nüüd koristajate ruumiks antud. Kellega Kalle rääkis? Kellega ta arutas? Lihtsalt te saate aru, et ei ole ju nii, et ma tulen ja juhin siin oma erafirmat, vaid ma teen koostööd ja räägin inimestega läbi. Siim tuleb küsib konkreetselt, kas te olete kuulnud, kas te sellest teate. Nüüd oli meil koosolek laboratooriumiklassi tegemiseks, mille idee paar aastat tagasi ma andsin eelmise direktori ajal. Tuleb minu juurde Marika Viisimaa ja ütleb, et meil on kokku lepitud koosolek. Et mis nüüd saab? Et ta on teinud

mingisugused pakkumised kuskile ja nüüd on kuu aega möödas, kas me saame jätkata asjade tellimist, sisseostmist? Mis toimub? Esmaspäeval toimus koosolek ja seal tuli palju asju välja, millest teised keegi ei teadnud peale Marika ja ilmselt ka Kalle Uusmaa. Omavahel oli arutatud, aga teised õpetajad ei olnud kaasatud, oli ta Paul Zubtšenko, oli Asta Teetlok või Riina Serglov. Ja õpetajad tundsid tõepoolest ennast puudutatuna, et me ei tea midagi. Keegi on leppinud kokku direktoriga, mis kabinetist saab. Riina Serglovil olid silmad märjad. Ütles, et kas Marju, sina oled ka minu vastu pööranud ja mis nüüd toimub. Nagu tulisest rauast anti käske, mis tuleb haka tegema korda. Aga see kõik on meeskonnatöö. Mei ei saa ühe laua taga, teise laua taga, nagu Kristi Kivisild ilmekalt kirjeldas sellel eelmisel koosolekul, siis niimoodi koostööd ei tehta. Eri grupid tulevad asja arutama. On see sama Siimu probleem nende joogarühmadega, mis tuleb nüüd ära lahendada. Leping on üks veel sõlmimata Kristiina Ossiga. Leping peal oli kirjas juba kohusetäitja ja siis oli pikk kriips, mille Kalle saatis sekretärile, aga kuupäev seal peal oli 21.november. Siis oli Kalle veel töö ja millegipärast kohusetäitja. See leping on ka veel allkirjastamata. Ma läksin koju Tamme teelt, koristajad on mures ja hädas, ei tea, millal tuleb üks või teine. Ma sellepärast tahan rääkida praegu, et selgitada, miks töötajad alla kirjutasid. Et muidu mõeldakse, et see on ainult õpetajate teema.

K.Uusmaa: Kas ma tohin ka nüüd rääkida?

M.Retsja: Ja kui see teema oli, et me neid allkirju sinna saame, siis mitmed töötajadki tulid ja ütlesid, et kuulge, see ei saa nii olla, me ei ole öötöölised. Nii ütles mulle üks koristajatest, kui meie tegime ettepaneku Kristiga, et võiks olla administraator palgatud. See Kalle idee ei ole muidugi vale, jah loomulikult ruumid peavad olema õhtul ka kasutuses. Aga me ei saa ühele inimesele panna meeletut koormust, et ta ei suuda enam ruume koristada, kuna üks grupp järgneb teisele. Et miks ka töötajad sinna alla kirjutasid, on Kalle küsimus.

K.Uusmaa: See ei olnud minu küsimus.

M.Retsja: Sa nagu küsisid, et kas on reaalne see, et inimesed nii palju sinna alla kirjutasid, peale õpetajate ja töötajad.

K.Uusmaa: Ma küsisin, kas ma saan seda kirja ka näha.

M.Retsja: Ei saa näha. Seda on juristi käest küsitud ja need on konfidentsiaalsed andmed. Kui sa Kalle tahad, sa võid tulla kooli, tekitame sama olukorra nagu seal koosolekul. Kui on julged inimesed, tulevad nad volikokku või tulevad nad koolimajja. Ja ma arvan, et inimesed kõik on nõus püsti tõusma samamoodi nagu tollel koosolekul. Kahjuks see info liigub alevis, et tõusis neli ja palju alla kirjutas; hästi kurb on, et sellist infot peame kuulma. Ja kui me siin ka praegu räägime, et need faktid ei läheks alevisse moonutatud kujul.

D.Lehtsalu: Tahan öelda, Marju, et meil koolimajas korjatakse allkirju kuidagi valikuliselt. Miks? Me elame ju demokraatias! Miks meil ei ole nii, et kas panen sinna nii, nagu sinu kirja peal oli kirjutatud, et pealkirjaga olen nõus, sisuga ei ole nõus. Ei ole allkirja andnud. Miks meil on nii? See ei ole läbipaistev.

M.Retsja: Ma hommikul küsisin, et kas ajalehes on ruumi ja mahub meie pöördumine lehte, et oleks ka meil võimalus vastulause öelda. Sest nädalavahetusel sain ma tohutult toetust. Õpetajad arutasid omavahel, aitasid seda kirja koostada, Google Drive's toimus meil põhjalik arutelu, et kas me paneme väga detailselt, emotsionaalselt need mured kirja, mida me hinges tundsim, või me paneme lühidalt pöördumise, et meil peab ka õigus olema. Reet Saar ütles, et ruumi on. Reet helistas poole nelja ajal, et saatis selle kirja ka Kallele tutvumiseks. Ma küsisin, et kas on see õigus üldse. Et no minu käest ei küsinud keegi, kui Kalle Uusmaa väidab, et Märjamaa gümnaasium on hääbuv, ega ka meie kolleegide käest. Või see, et tema tööleping lõpetati selle ja selle asja pärast. Ja Kalle oli seda näinud ja ütles Reet, et Kalle küsis, kas realselt need allkirjad on olemas. Ja vat siis tekkis allkirjade kogumise vajadus. Sinnamaani olid inimesed andnud mulle ja minu kolleegidele, kes sellega tegelesid, andnud lihtsalt suusõnalise kinnituse, et me toetame neid mõtteid, mis olid selle pealkirja all „Soov taastada koolirahu Märjamaa Gümnaasiumis“. Me ei oleks neid allkirju elades korjama hakanud, aga kuna Kalle lihtsalt ütles ja nõudis, et realselt need allkirjad peavad olemas olema.

T.Tomson: Nii, nüüd küsime järjekorras.

M.Kann: Mina tahaks ka teada nagu Darjagi juba küsis, et miks valikuliselt teavitati niisugusest koosolekust?

M.Retsja: Koosolekut ei ole toimunud, ühtegi koosolekut!

M.Kann: Seega Google Drive`'s või kuskil oli siis selline arutelu, et mis selle kirja sisu on? Nagu Sirje Nootrel tekkis õpetajate listis õigustatud küsimus, miks ei kaasatud kõiki koolirahu taastamise arutellu, mis oleks iga terve mõistusega inimese soov selles olukorras.

M.Retsja: Kiri sai pandud õpetajate tuppa seina peale. Ja lisaks ma ütlesin enne, et oli 37, aga lisaks sellele tuli kolm inimest küsima kooli kantseleisse, et kas ma võin ka oma toetuse anda. Kõigil oli see võimalus. Tuli Darja tagasi Rootsist, täpselt samamoodi oleks ta võinud tulla ja öelda. Kiri on praegugi seina peal, see on kohe algusest peale seina peal olnud, mine ja loe.

L.Puhm: No kuidas see siis võimalik on, et panen ajalehte ja kirjutan, et nii palju on poolt. Kes seda ütleb, et see tegelikult ka nii oli?

M.Retsja: Aga sa enne ütlesid, et tekkisid väikesed grupid, kes kogunesid Tamme tee nurga all; ära tule siia, sa pole meie poole peal. Ühesõnaga niivõrd inetu, meil ei ole mõtet seda praegu siin praegu rääkida.

Läbisegi vaidlus D.Lehtsalu, M.Retsja ja L.Puhmi vahel gruppide kogunemiste, arutamiste, teineteisele halvasti ütlemise teemal.

M.Retsja: Tahan öelda, mille pärast nädalavahetusel, kui see nii-öelda õpetajate koostöö tekkis, oli see, et kui me nägime seda petitsiooni, kas need inimesed, kes selle petitsiooni taga olid, saatsid ka kooli listi kirja? Või Kalle ise, kes ka meiega listis ikka suhtleb? Et nii, palun sõbrad, see on asi, mis läheb sinna petitsiooni ja palun, kes tahab, toetab. Sest selle ümber tekkis ju ka tõsine sõnavahetus, kui tõesti õpetaja Tiina Tanseri tuli õpetajate tuppa ja ütles kõva selge häälega, et kuulge, aitab. Poliitikat kooli tuua ei tohi. Et lõpetage see edasisaatmine ja see ei ole normaalne, kui neljanda-viienda klassi lapsed saavad ka edasi jagatuna, või meie oma kolleegid saavad petitsiooni oma Facebooki sõpradele. Minule saatis kaks õpetajat sellesama pildi. Oli edasi saatnud meie kolleeg selle petitsiooni, et kuule, pane alla. Üks oli Paul Zubtšenko, kes julges ka öelda, et lõpetage ära selline poolte jagamine ja agitatsioon. See oligi see põhjus. Me ei oleks mingisuguseid nõusolekuid ega asju korraldama hakanud, aga lihtsalt see, et ka meid ei teavitatud petitsioonist! Ka meie tundisme puudutatuna, kui ma nägin, mis toimus. Kes on need, kes allkirja annavad sinna? Ilma andmeteta täiesti erinevatelt postiaadressidelt võivad sinna kümneid allkirju korjata, keegi ei keela. Paneb Juku 1, Juku 2, Juku 3 ja siis paneb ID-kaardiga ka veel. Aga meil on konkreetselt allkirjad olemas.

D.Lehtsalu: Ja petitsioonil on ka konkreetsed nimed.

L.Puhm: Ja samas paned sina [M.Retsja] edasi ja jagad mõne õpetaja arvamust Facebookis ja nii edasi.

K.Uusmaa: Tahtsin ainult vastata ühele repliigile. Küsimus oli selles, miks Reet Saar saatis selle artikli mulle ennem tutvumiseks ja andis võimaluse kommenteerimiseks. Ja justkui vastupidi, et miks minu artiklit Marju Retsjale ei saadetud.

M.Retsja: Kooli listi lihtsalt, et me õpetajatega näeks, kes puudutatuna ennast tundsid.

K.Uusmaa: Olgu, ma ei saanud aru, keda sa mõtlesid, aga olgu. Miks ei saadetud?

M.Retsja: Sul oli nimeline, meil ei olnud.

K.Uusmaa: Täpselt nii. Seda ma tahangi öelda, et minu nimi on ajalehes mustvalgel trükitud nüüd igas loos, millest juttu on olnud. Ka see teine lugu on anonüümne. 37 töötajat, mitte ühtegi nime nende hulgas, välja arvatud siis minu nimi. Küsimus on konkreetselt isikunimedes. Kui oleks seal need 37 nime avalikustatud, oleks kõik olnud arusaadav. Need inimesed ütlevad selge sõnaga, et jah, mina toetan kõiki neid lauseid, mis seal on kirjas. Mina ütlen, et jah, õppenõukogusid ei toimunud; et jah, töökoosolekuid ei toimunud ja nii edasi. Kui need 37 inimest julgevad teha, siis nad julgevad ka öelda. See on see, mille pärast saadeti mulle.

M.Retsja: Osa õpetajaid küll kindlasti väitis, et võib nende nimi ka lehes ilmuda, aga no me ei saanud ju valikuliselt seda panna. Täiesti kindlalt väitsid, et kui tarvis, võib nimi ajalehes ka olla. Aga no see ei ole hea tava lihtsalt.

K.Uusmaa: Hea tava ei ole anonüümselt lahmida.

M.Retsja: Sa oled ka ise ilmselt näinud, et andmed on kas toimetusel või kellelgi teada, kes tahes, mis organ tahes, kui ta nõuab need välja... Vähemalt jurist on nii väitnud. Juristil ma lasin ka selle üle vaadata. Seda õigust nõuda ei ole, see on selgemast selgem.

K.Uusmaa: Kas see jurist kinnitab nende faktide õigsust, mis seal artiklis kirjutatud?

M.Retsja: Kinnitab, aga no ega jurist ei hakanud ju analüüsi tegema sellest. Praegu mina püüdsin sulle lihtsalt vastu väita seda. Et kui juriidiliselt ei ole õppenõukogu protokoll, kas ta siis on toimunud. No ongi kõik. Võime edasi minna.

L.Puhm: Ma ütlen seda, et kui mina olen nii vana inimene, et ma seisan kõikide asjade vastu, mis uuendused on, siis ma ei tea, nooremad... Kas ütlen, et oi, meil on kogu aeg niimoodi olnud ja peaks edasi minema või?

M.Retsja: Üks teema, see sama lause siin ka, et kõik on nii palju olnud. Seda me teame, Lia, mõlemad, et ainuke fakt, mida meie koos sinuga rääkisime, oli peauks. Kui Kalle püüdis väita, et peauks ei ole peauks, et on sammastega uks.

L.Puhm: Oli peauks, oli kooliaed...

M.Retsja: Ei, ma räägin lihtsalt uksest. Selle kohta mina väidan küll, et seesama lause, mis Kallel oli, et meil on kogu aeg nii olnud see peaukse teema, seda ma väidan kindlasti, et see on minul ja sinul samamoodi.

L.Puhm: Mina ütlesin, et kooliaed on Märjamaa kooli eripära ja kui me rääkisime seda, siis küsis direktor, et kas me arvame nii. Ja pakkusime veel välja, et parandada katus ja seinad... Küsis, kas me arvasime nii ja me arvasimegi. Ja kõik need mõttekatked, mis tulid maja pealt. Mina mõtlesin, et lähen siis direktori juurde ja...

M.Retsja: Mõttekatked, mis tulid maja pealt, Lia. See ei ole koostöö.

L.Puhm: Sina tõid meie tuppa kõik need laused ja mina ütlesin, et lähen küsin ise isiklikult direktori käest järele, et nendel oleks selgus, kas need on nii või ei ole, et kus sa need öelnud oled. Siis ta ütles, et jah, puistas tuleviku mõttes. Täpselt nii oli see.

K.Uusmaa: Ja kui sa käid neid maja kaudu korjamas ja mulle sellest ei räägi, kas see siis on koostöö?

M.Retsja: See tegi lihtsalt haiget, et ei tea. Ma ju mitu korda, Kalle, ütlesin, et miks sa ei räägi meile oma mõtteid.

K.Uusmaa: Aga miks sina ei rääkinud oma mõtteid?

M.Retsja: Ja see kaheksa kiri, mis me tegime, oligi ju lõpuks sellest ajendatud, et kui mitu korda me räägime koos, arutame läbi, ära otsusta üksi ära. Sa saadad pildi nendest rohelistest kastidest, et nüüd on uus ajastu. Mis sa arvad, et meie siinolijad ei tundnud ennast õnnetuna või? Küsin su käest, kas on kohe uued tulemas. Ei ole uusi tulemas, võtame lihtsalt maha! See kastide teema on nagu sümboolne juba.

L.Puhm: Ma rääkisin ka nendest kastidest. Miks need kastid võeti enne tühjaks, kui direktor üldse ei näinudki, mis nendes kastides oli? Miks need tühjad olid?

D.Lehtsalu: See on ka kooli arengukavas sees.

M.Retsja: Lähme nüüd järgmise punkti juurde.

T.Tomson: Jah, esiteks hakkab meil aeg otsa saama ja ma ei näe sellises vaidluses seda, et me jõuame sellise tõeni, et mõlemad osapooled muutuksid selles rahulolevaks. Ilmselt peab seda kuulama otsustamiseks pädev asutus või komisjon. Me ei saa siin niimoodi pooli valima hakata.

L.Puhm: Ei saa pooli valima hakata, aga kooli hoolekogu on see, kes kõikide asjadega peaks olema kursis. Juba ammusest ajast, nii kui need peale hakkasid.

T.Tomson: Millal see ammune aeg siis sinu arvates peale hakkas?

L.Puhm: No kuula, kui lehes ütleb, et oktoobrikuu alguses tekkisid kahtlused. Kui tekkisid, siis need kahtlused oleksid pidanud tulema ka sinu poole välja, et hoolekogu, mis te teete, minge vaadake, mis koolis toimub. Direktor on aruandekohuslane hoolekogu ees ja et kutsume hoolekogu kokku, räägime, et kõik on nüüd niimoodi õudselt korrast ära ja mis me nüüd ette võtame.

M.Kann: Ja täpselt seda sa ise, Teet, rääkisid ka 03.dets koosolekul, kui meie olime seal kõrvalklassis. Minu meelest sa väga hästi näitasid oma jutuga, et sa teadsid kogu seda asja. Rääkisid, et esimene kuu oli kõik suurepärase ja siis korraga oktoobris hakkasid kuulma, et on nii ja on naa. Põhimõtteliselt sa teadsid seda kõike. Miks sa siis ei tõstatanud teemat?

T.Tomson: Tulen selle juurde tagasi, et korraks vallavanema juurde. Ta on esimest korda Märjamaa niiöelda juhtimise või vallavanema ajaloos siis alustanud tulemusvestluste läbiviimisega kõigis asutustes. Ühesõnaga, teie hinnangul siis peaks enne seda igal pool kohe kõigepealt alustama hoolekoguga nende küsimuste arutamist või? Tegelikult see asi oleks pidanud olema nii, et kui seda rahulolematust näidati üles valla poolt, siis seda oleks pidanud meile 05.nov rääkima. Ma ei saa hakata külajuttude peale kellelgi nõobist kinni võtma. Minu poole ei pöördunud ükski lapsevanem, ka need mitte, kes mind süüdistavad selles, et on minus pettunud. Keegi pole minuga ühendust võtnud.

K.Uusmaa: Lapsevanemad ei teadnud, mina ka ei teadnud. Tol hetkel.

T.Tomson: Aga mille poolt nad siis hääletavad, kui nad midagi ei tea? Mina ka ei teadnud tol hetkel.

M.Kann: Tõesti?

T.Tomson: Tegelikult ma nüüd ikkagi räägin ühe näite ära, mida ma tegelikult teadsin. Minu poole pöördus üks õpetaja ühe hoopis teise koosoleku käigus. Ja ta rääkis mulle selle loo, ma arvan, et kõik õpetajad on sellega tuttavad, kui ühe õpetaja kohta kirjutati sinna Coca-Cola tahvli peale neid roppusi. Ta rääkis mulle sellest, kuidas seda menetleti siin koolis ja kuidas lõpuks politsei abiga see asi ära lahendati. Mina jätsin selle asja tollel hetkel katki, et lõpuks politsei lahendaski selle asja ära. Aga kooli poolt jäi õpetaja tugi saamata. Ja sellel põhjusel, et see, kes süüdi oli, oli väidetavalt Kalle sugulane. Sa ütlesid, et ei saa seda menetleda. See on ainukene asi, päris pöördumine, mille õpetaja mulle tegi.

D.Lehtsalu: Esimesel koosolekul sellest juhtumist räägiti ja öeldi, et see asi lahendati ära.

K.Uusmaa: See õpetaja ise rääkis.

D.Lehtsalu: Ise rääkis see õpetaja. Me teame, kes on see õpetaja. Ja veel tänas Kallet. See juhtum sai lahendatud ilma politseita.

T.Tomson: Aga minule räägiti teist juttu.

D.Lehtsalu: No see võib-olla oli siis. Aga kui meil 03.dets see koosolek oli, seesama õpetaja tõusis püsti, rääkis meile selle loo ja see asi on lahendatud.

T.Tomson: Hea küll. Seda enam, ma teen ettepanku see asi siin ära lõpetada. Lõpuks taandub see ikkagi sellele, et me räägime, me ei suuda seda panna ajateljele ja siis jääb selline mulje, et kas kõigil on õigus või kõigil ei ole õigus. Ja siis kui me tükk aega hiljem oleme samas küsimuses keegi teinud mingisuguse otsuse,

siis me leiame, et see oleks pidanud täpselt samamoodi olema tundunud lahendatuna võib-olla mitu nädalat enne seda. Ühesõnaga, siis ma lõpetan ära selle. Sellel ei ole lihtsalt mõtet.

L.Puhm: See oli see päev, kui me läksime mõlemad. Tulid väikesed poisid minu juurde, ütlesid, et ühe õpetaja kohta on väga halvasti kirjutatud sinna. Ja me läksime direktoriga mõlemad seda vaatama ja see sai kohe maha võetud. Samal hetkel oli seal terve hulk lasteaiakasvatavaid väikeste lastega. Ma läksin mööda ja mitte keegi ei pöördunud minu poole, et kuule, tule vaata, siin on üks jubedus. Kas tõesti ka väikestel kõikidel lasti seda lugeda? Ma ei tea seda. Aga nii, kui minu juurde need poisid tulid, me läksime kohe ja hetkega sai see maha võetud see tahvel.

K.Uusmaa: Poisid tulid meie mõlema juurde.

L.Puhm: Jah, tulid ja ütlesid, et tulge, seal on nii halvasti kirjutatud.

D.Lehtsalu: Mul on lihtsalt siiralt kahju, et kui oli see õpetajate päev – kui tore oli meil koos esineda! Kirjutati Delfi uudistes, et kõige ägedamad õpetajad on Märjamaa gümnaasiumis. Ja nüüd, mis nüüd lahti on?! Lihtsalt nii piinlik on. Ja ongi selline nõiajaht. Marju, ma väga aktsepteerin, et sinul on oma arvamus, teistel on oma arvamus. Aga kõigil... Me elame demokraatlikus riigis, aga praegu, mis koolimajas toimub, see on ikka õudne! See on õudne! Me peame rääkima päkapikkudest, jõuludest, aga me ei saa. Me ei saa seda rääkida. Ja kui sina oled praegu direktori kohusetäitja, siis sina pead korraldama, et meil oleks rahu. Aga sina seda ei korralda!

M.Retsja: Sa ei ole kaks päeva tööl olnud.

D.Lehtsalu: Kolm päeva. Ma olin õpilastega koos, see oli ka töö.

M.Retsja: Raivo [Mikkor] võib kinnitada – õpetajate toas meil on rahumeelne meeleolu, teeme nalja, oli sünnipäev, olime kõik rõõmsad.

D.Lehtsalu: See ei ole mingi rahu.

T.Hainsalu: Minule helistasid eile kaks õpetajat ja ütlesid, et töörahust ei ole midagi kuulda.

D.Lehtsalu: Just!

M.Kann: Ja kui mingi hetk ei räägita probleemidest, kas see siis näitab, et töörahu on tagasi?

M.Retsja: Sellesama allkirja panemisega päris mitmed ütlesid, et ehk nüüd mõistab Kalle Uusmaa, et olukord on niisugune, et see enam korduda ei saa. Miks need allkirjad anti siis? Kas ma pressisin kellegi käest või? Kantselei inimesed pressisid kellegi käest allkirju või?

D.Lehtsalu: Aga sa pead leppima, et on ka teistmoodi arvajaid.

M.Retsja: Ei ole pressinud mitte keegi. Töörahu valitseb täielikult. Kolm-neli inimest, kes meie poole peal toimetavad, on omaette. Päriselt tunnistab seda. Nemad tegutsevad valdavalt omaette, nad õpetajate toas ei ole. Aga ülejäänud meie poole õpetajad, no kinnita palun, Raivo! Räägi, et me oleme rõõmsad ja rahulikud. Keegi ei ussita kuskil nurgas, eksju.

L.Puhm: No kuidas ei ussita?

D.Lehtsalu: Ja siis ma tahan veel öelda, et sa ütlesid – ärge tooge poliitikat kooli. Et miks Urmas kooli kutsuti. Aga sina oled poliitik, Kristi on poliitik. No sa oled ju hariduskomisjonis, sul on eesõigus seal mõjutada.

M.Retsja: No mis poliitik, pole ma mingi poliitik.

D.Lehtsalu: See on poliitika sissetoomine!

T.Hainsalu: Mulle meeldis Kalle vastus oktoobri volikogus, kui ta ütles, et tema ei kavatse poliitikasse minna ja kavatseb olla täiesti apoliitiline ja tegeleda kooli juhtimisega. Väga õige mõte. Ja teine asi, et paraku on ka

Märjamaa leht poliitiliselt kallutatud, sest teise poole arvamusi enam ei avaldata. Väga kurvaks ja nõmedaks on see võitlus läinud.

L.Puhm: Nagu aru sain, oli Delfis ka öeldud, et kõik kaldub poliitikale, et direktor on ka poliitik. Ta ei ole ju, ta ei kuulu ju kuhugi.

M.Kann: Ja Märjamaa lehes on tsensuur, tuleb välja?

M.Retsja: Seda meie ei otsusta siin praegu.

T.Hainsalu: See oli vallavanema korraldusel nii.

M.Retsja: Aga ma tahan ikkagi, et Raivo [Mikkor] kinnitaks seda, et meil on rahulik meeleolu. Las Raivo räägib ka vahepeal.

R.Mikkor: Tähendab, mis on rahulik meeleolu? Siin hakkame jälle võib-olla vaidlema ju. Aga need inimesed, kes on õpetajate toas viimastel päevadel olnud, need omavahel selliseid sõnu ei kasuta, et kellelegi haiget teha. Mis toimub nurga taga, seda mina ei saa kinnitada. Mina ei käi nurga taga. Mina olen iga vahetund praktiliselt õpetajate toas. Ja tulgu õpetajad siis sinna, siis näeb, kes on, kes ei ole.

M.Retsja: Täpselt, õige.

R.Mikkor: Kes sinna ei julge tulla, need võib-olla tõesti ussitavad.

L.Puhm: Kui ma tulen hommikul tööle, siis juba öeldakse, et vaata, Lia, su nimi kõlas juba hommikul trepi ees. Marju ja Tanseri Tiina vestlesid. Noh, mis see on siis?

T.Tomson: Jätame selle kuulujuttude teema nüüd järele.

L.Puhm: Need ei ole kuulujutud.

T.Tomson: Kõige rohkem peegeldab tänase koosoleku tulemust õpilasesinduse esindaja peast haaramine. Sinu peanoogutus teeb kurvaks. Ma sain aru nii, enne kui Raivo [Heinaru] ära läks, et tänase teise pävakorrapunkti osas on vallavalitsus planeerinud läbi Marge Viska isiku leida koolile tugiisik või kuidas iganes seda nimetatakse. On see mingi kriisikorraldaja või lepitaja. Sain aru, et Kalle on teinud pöördumise töövaidluskomisjoni. Ma küsin veel niimoodi, et kas kellelgi on veel ettepanekuid, kuidas see koolirahu oleks paremini korraldatud? Ja kui meil seda ei ole, siis kas on ettepanekuid, kas me jõuame tänaste teadmiste juures edasi oma volitustest lähtuvalt? Või me tõmbame täna joone alla ja vajadusel tuleme taas korraliselt või erakorraliselt kokku?

K.Uusmaa: Vastan su küsimusele. Minul on ettepanek, kuidas koolirahuga edasi minna. Ja see ettepanek on see, et esiteks, räägime otse, ilma selleta, et peaks meedia kaudu infot vahetama. Teine ettepanek on see, et mina olen siit juba ligemale kolm nädalat eemal olnud, ma arvan, et oleks aeg minu töölepingu lõpetamise teema ära lõpetada ja seada fookus maja sisse. Ehk viia need kaks teemat lahku. Üks panna kõrvale, kui vaja, võime seda veelkord ja veelkord arutada, see pole probleem, võin tulla jälle vestlema. Aga käsitleme neid teemasid eraldiseisvana, see on minu ettepanek.

T.Tomson: Nagu ma ka alguses rõhutasin, siis me seda töövaidluse teemat üleüldse ei tahtnud täna arutada, vaid tahtsime rääkida ainult ühe ja teise poole põhjendustest. Kui sa väidad, et me seda nüüd kogemata tegime, et tahtsime anda hinnangut töölepingu lõpetamisele, siis seda me kindlasti ei teinud. Me rääkisime ikkagi ühe ja teise poole vaatest.

K.Uusmaa: Ei, ma ei taha seda väita. Ja see, et me saime taaskord rääkida natukene mõtteid klaarimaks, see on tore, see on hea.

R.Mikkor: Mina ütlen seda, millega ma siin täna alustasin, et Kalle ei olnud üldse see viimane nädal enam võtmeisik. Võtmeisik oli Marju. Ja tänu siin selle ühe lapsevanema kirjadele, mis õpetajaid väga tõsiselt

puudutas – see oli Kristiine Linna, selle kirja autor – kus ta teeb õpetajate tööd maha, et õpetajad ei tee seda, ei tee teist ega kolmandat. Marju kohta käis see isiklikult. Ja seal ei saanudki alati kirjast aru, et kas on õpetajad või on Marju. Õpetajad ei tee tööd, õpetajad on oma mugavusstoonis – no mis asjad need on? Ja selle pinnalt jätkub õpetajate vahel ikka see olukord. Kallet enam ei puudutatud seal.

M.Retsja: Ja see ongi see, et sa ei saagi ennast inimesena kaitsta, sest inimene ründab, on mainet kahjustanud, kogu kollektiivi hukka mõistnud. Et erivajadusega lastega me tööd teha ei oska, koolitusi me ei oska teha. See on nagu see järgmine pool, millele täna pean mina siin veel vastust andma.

T.Tomson: Kas see on nüüd siis ametlik kiri või?

R.Mikkor: Ei tea, kui ametlik jah, aga laiale ringkonnale saadetud.

M.Retsja: Seal oli otsene süüdistus, et mina olevat käinud lapsi mõjutamas ja survestamas ja sellised pahad sõnad, mis seal kõik olid. Ja ma võin sellele siin ka vastata – tegu oli kolmapäeva hommikuga, kui jõudis minuni ja huvijuhini jutt, et lapsed on ostustanud streikida neljapäeval ja reedel. Elina võib seda kinnitada, me rääkisime sinuga, eksju? Küsisime kolmapäeva hommikul, Elina ütles, et ei tea sellest midagi. Loomulikult oli see jutt hirmuäratav, kuna siis juba ühe meie õpetaja lähisugulane oli toonud näite Facebookis, et kuidas juba seal hakatakse streiki korraldama. Ja minu ehmatus oli tõeliselt suur. Mõtlesin, mis me teeme, kui nüüd äkki kogu gümnaasium ja üheksandikud on ka streikima haaratud. Hommikul esimese tunni ajal ma ei võtnudki midagi ette, sest oli minu oma tund. Pärast esimest tundi tulen välja, ukse taga on ootamas sekretäri tütar, silmad märjad. Sekretär Linda Ränkel on teda lohutamas, kuna survestatakse ja öeldakse, et tema tütar on reetnud, on öelnud, et gümnaasium kavatses streikima hakata. Sellel hetkel oli minul tarvis midagi ette võtta, sest tüdruk ütles, et tema enam klassi minna ei saa, sest kogu klass on tema vastu pööratud. Ma rahustasin neid, ütlesin, et peame selle asja ära lahendama ja see ei saa nii olla, et õpilane lahkub lihtsalt koolist, kuna ülejäänud klass ja vanemad gümnaasistid ütlevad, et tema on süüdi ja tema on reetnud streigikavatsuse. Suutsin ta maha rahustada, läksime kahekesi klassi. Õpetaja Kulla Aavik oli kõrval ja püüdsime rääkida. Tüdruk oli ise väga tugev. Ütles, et tema reetnud ei ole kedagi. Tõin näite iseenda ja õpetaja Kulla pealt, et see on tavaline, et õpetajate lapsi süüdistatakse, sellest tuleb üle olla. Ja toimus see vastatsikune leppimine, ülejäänud klass püüdis siis mõista anda, et leppimine toimub. Ja siis me jäime tööpoolest sinna klassi rääkima. Üks noormees tõi ilusa näite spordist, et kui meeskond on tugev, aga üks mängija ei ole, sellise näite tõi spordivaldkonnast. Õpetaja Kulla on tunnistaja, et tuli ka mulle see mõte siis, et nüüd on midagi väga paigast ära. Et kas nüüd hakatakse lapsi haarama poliitikasse, kui on tegu streikimisega.

E.Soosaar: Seda inimest ega seda juttu üldse meie klass ei teadnud. See pole isegi olnud küsimus, et miks või kuidas see jutt jõudis edasi. Aga selle streigi mõttega ma jäin üldse päeva hiljaks, sest minu klassi grupp Facebookis rääkis, et 12. klass oli selle streigi mõtte algataja, et sealt see sai alguse. Ma hommikul internetis ei käinud, vaatasin küll, et nad olid midagi streigist rääkinud. See oli üldse selline algeline jutt ja ma ei teadnud sellest väga põhjalikult. Tulin kooli ja õppealajuhataja siis küsis mu käest, mis toimub. Ma ei teadnud midagi öelda. Kui ma õhtul seda gruppiga lugesi, siis sain aru, et see asi on väga algeline. See polnud nii, et meil on mingisugune põhieesmärk või lubadus, et me midagi teeksim. Üldse see mõte saadeti klassidesse väga algelisena, et mis te arvate või nii. See ei olnud niimoodi, et kindlasti teeme. Mingit kuupäeva ega midagi polnud paigas. Ja idee, meie see eesmärk ei olekski olnud võtta ühte poolt, vaid just nimelt nagu selle läbipaistvuse eest võidelda. Meie ei teadnud mitte midagi, õpetajad ei teadnud mitte midagi. See just häiris meie klassi ja üldse gümnaasiumi, et kõik käis nii kiiresti ja kõik olid segaduses.

M.Kann: Lapsevanemateni jõudis see info läbi oma laste. Nagu oli ka Facebookis kommentaare, et mis toimub, et manipuleerimine käib gümnaasistide seas. Kui vanalt meil ongi noortel õigus valida? 16 – see on ju siis selline vanus, mida ka seadusandja on näinud, et arusaamisvõime on olemas, et midagi korraldada.

M.Retsja: Mina üheksandas ei käinud, õnneks päev sai ennem otsa, nagu seal kirjas oli. Aga see manipuleerimise mõiste tuli eesti keele klassis, kui mina läksin õpetaja Tiia Oidramile ütlema, et kas ma võin mõni minut enne tunni lõppu tulla rääkima, et saada aimu, kas tõesti on see streigi mõte. Siis õpetaja Tiia ütles, et tule kohe, meil on meedia tund ja meil on juttu manipuleerimisest, kuidas ka poliitikas võidakse noori

ära kasutada. Ma ütlesin, et olukord on ikka kurb, et miks ma pean üldse teie ette tulema seda asja selgitama. Et kuulge, oleme mõistlikud. Me oleme streikinud, lapsed on ka streikinud siin kunagi õpetajate palgatõusu toetuseks. Ja siis üks noormees ütleb, et mis siin üldse rääkida – vallavanem tahab oma õe pukki panna. See hetk oli minu jaoks küll ääretult solvav. Siis ma tõesti tõstsin häält, et kuidas sa üldse tuled selle peale, et kas sa ka kuulad seda, mis seal Facebookis räägitakse. Siis ma tõesti ärritusin, nagu mingi süüdistus oli. Ütlesin, et miks sa mõtled, et noor kena inimene, kahe lapse ema, kellel lapsed õpivad Märjamaa koolis, sellise sopa peale, mis jagatakse Facebookis ja sina kinnitad seda?! Siis ma tõesti ütlesin, et palun õelge kodudes, et lõpetage see sopa loopimine Facebookis ja ärge uskuge selliseid asju. Kõik klassid, kus ma käisin, ma ei olnud seal üksi. Keegi ei saa väita, et ma halvustasin direktorit või tegin endale mingit propagandat.

M.Kann: Niimoodi see jõudis läbi gümnaasistide nende vanemateni, et teie olite käinud klassist-klassi, Kalle vigu loetlenud...

M.Retsja sõnab vahele, et vigu ei loetlenud, vaid selgitas olukorda.

M.Kann: Jah, teie nimetate seda nii.

M.Retsja E.Soosaarele: Kinnita seda, et oli nii – kui kell oli juba helisenud, siis üks noormees teie klassist ütles, et just selliseid selgitusi oligi meil tarvis.

R.Mikkor: Mina olin ka gümnaasiumi tunnis ja meil tekkis selleteemaline lühike vestlus. Mina vastasin nii, et mina õiguslikku alust ei tea, seda ei oska teile selgitada. Kuidas see asi korraldati valla poolt, on meile kõigile segane. Küsiti, et mis edasi saab. Minu vastus oli ühene: meie teeme oma tööd edasi. Teie õpite, mina õpetan. Ja üks lause võtab hästi kokku selle asja – ruumala ei saa arvutada, kui kõiki andmeid ei tea. Ja läkski meie töö edasi. Streigi mõttest ei olnud enam haisugi.

T.Tomson: Kas me selle Raivo Mikkori mõttega võiksime täna lõpetada? Mark, kas sa tahad ka midagi öelda, oled jälle liinil?

M.Kaljulaid: Mis siin omaltpoolt lisada, oleme nüüd kõik kuulnud ja peame mõtlema, kuidas edasi liikuda. Siin kõlas läbi päris hea mõte, et rohkem on vaja suhelda. Tegelikult need kuulujutud ka väga selgelt ei lõppe, kui keegi seda suhtlemist enda peale ei võta. See, et me siin täna väikeses ringis oleme neid asju arutanud, siis info siit edasi ei liigu. Ja kui liigub, siis ta jõuab juba omakorda moonutatuna kuhugi Facebooki gruppidesse ja mida kaugemale, seda rohkem moonutatuna. See on ka üks mõttekoht, et kuidas see info võiks liikuda, et selle teemaga aktiivselt tegeletakse, arutatakse, koosolekud toimuvad.

T.Tomson: Jah, ega ilmselt enne teispäevast volikogu istungit... me ei jõua ilmselt seda protokollit ka nii palju valmis, et siin koolimajas kuidagi kättesaadavaks teha. Põhimõtteliselt, ka meie ülesannetest lähtuvalt, kuna me tegeleme õppetöö korraldamisega, siis ega meie tegelikult oma koosoleku infot jagada ei tohi.

M.Kaljulaid: Ma mõtlen pigem, et keegi võiks kirjutada niisuguse sõltumatu, pooli mittevaliva väikese lühikokkuvõtte, et ikkagi olukorrale otsitakse lahendust.

T.Tomson: Mina arvan, et see siis peaks olema Raivo Heinaru.

M.Kann: Temal jäi nüüd suur osa edasisest arutelust kuulamata.

T.Tomson: Aga selles mõttes, et kui tal on infot, mida edasi planeeritakse, missuguseid meetmeid praegu vallavalitsus on rakendamas, siis see oleks nagu tema ülesanne. Muidu peab keegi meist tema suuvoodriks hakkama.

M.Kaljulaid: Nojah, põhimõtteliselt võiks nagu võtta ühe neutraalsema seisukoha.

T.Tomson: Tõenäoliselt ei oska keegi ennustada ette, mis juhtub teispäevasel volikogu koosolekul. Janika Liländer on tavaliselt teinud volikogu koosolekutest kokkuvõtte, mis jooksvalt arutati ja otsustati. See on läinud kohe valla kodulehele üles, see võib-olla oleks midagi sellist.

M.Kaljulaid: Suhteliselt mõistlik oleks anda mingi lühikene info, et osapooled on tulnud laua taha kokku, otsitakse lahendust, milline see tuleb, seda keegi veel ei tea. Et seda pinget maha tõmmata igal pool. Saan aru, et see olukord koolis pole üldse lihtne. Mõningad asjad siin jõudsin minuni esimest korda, mis seal koolis tegelikult toimub. Üht-teist ma ikka kuulen, omal poiss gümnaasiumis ja sealtpoolt need seisukohad ei ühti nüüd kõigega, mis me täna siin kuulsime. Samas saan nüüd aru, et olukord seal kohapeal on oluliselt keerulisem, kui eemalt tundub. Tuleb signaal anda, et töö käib ja kõik võiksid oma tuure maha tõmmata.

T.Tomson: Aga kes see siis on, sest senimaani on ikka tembeldatud poolteks kõiki. Kes iganes selle oma nime alt üles paneb, siis see ka peab taluma oma isiklikul kontol seda soppa. Kas tuleks kõne alla, et gümnaasiumi leheküljel ilmuks info, et toimus hoolekogu koosolek kõigi poolte osavõtul ja et vallavalitsus planeerib mingeid meetmeid ja hoolekogu hoiab asjal silma peal?

M.Kaljulaid: Gümnaasiumi leht ja Facebook iseenesest oleksid head kohad, kui keegi tõmbaks lühidalt ajajoonele kokku, mis sündmused on toimunud, kuivad faktid.

M.Retsja: See ei ole kooli kodulehe teema ega Facebooki me neid ei pane.

T.Tomson: Meie saame rääkida ikka vaid hoolekogu eest. See ei lõpe hästi, viimased paar nädalat on näidanud.

M.Kann: Aga seda võiks küll olla, et hoolekogu olemasolustki ja tööst teavitada. Olen lugenud nüüd TÜ Eetikaveebi leheküljelt, et missugune roll on üldse hoolekogul ja kuidas hoolekogu peaks olema selline pooli ühendav – siin on vilistlasi, õpilasesindust, lapsevanemaid, kogukonda, vald, õpetajad. See ühendav roll peaks olema hoolekogul. Et me ise oma seda rolli teadvustaksime paremini ja et seda ka väljapoole paista oleks. Markil minu meelest seega väga õige mõte. Paljud kogukonnast ju ootavad vastuseid, on ka hoolekogu poole pöördunud. Ja niisugune lühike kokkuvõtte teha, et hoolekogu sai kokku osapooltega ja arutas, töövaidluskomisjon on üks instants ning teisalt vallavalitsus ja volikogu on need, kelle võimuses midagi edasi otsustada.

T.Tomson: Mil viisil siis seda avaldada? Märjamaa lehte panna pole mõtet, siis on need juba vanad uudised. Facebookis läheb see oma rada. Mis oleks mõistlik lahendus, valla kodulehel Raivo kirjutatuna?

M.Kann: Miks mitte kooli leht Facebookis, mis on väga vaadatav koht ja kust paljud infot saavad. Kas sa mõtled, et siis tuleks kommenteerimise võimalus välja lülitada või?

T.Tomson: Siis meid süüdistatakse, et hoolekogu ei luba kommenteerida. See ei ole mõistlik.

M.Kann: Facebookist paremat kanalit väga pole info liigutamiseks paraku. E-kool?

K.Uusmaa: Mis selles kommenteerimises halba on?

M.Kann: Jah, seda minagi mõtlen, et tegelikult pole ju.

T.Tomson: Need on suures osas väga pahatahtlikud.

T.Hainsalu: Neid ei pea ju lugema siis.

T.Tomson: Kusjuures ma ei loegi.

M.Kann: Siis ei maksa muret tunda selle pärast.

Läbisegi arutelu põhjuste üle, miks kommenteerimine sotsiaalmeedias selle teema ümber pole sobilik ja mis kanaleid pidi informeerida. Mis sobib kooli kodulehele või mitte.

M.Retsja: Teavitus muidugi võib olla, aga protokoll ka ei saa panna, see pole avalik. Otsus on avalik, mida saavad inimesed ju vaadata. See otsus lihtsalt.

M.Kann: Mida me õigupoolest otsustasime? Me arutasime. Kõik me soovime koolirahu, seda otsustasime.

M.Retsja: Vanasti oli nii, et kui hoolekogu oli koos käinud, siis mõlema õpetajate toa seina peale pandi väike kokkuvõte ja teavitus, et hoolekogu on koos käinud ja mis teemadest räägiti, mida otsustati.

M.Kann: Mitmete koolide kodulehekülgedel on eraldi hoolekogu rubriik. Meie koolil on liikmed välja toodud, osade meiliaadressid. Sealgi juures võiks olla kooskäimise ajad ja mida arutati ja otsustati.

T.Tomson: Saatsin kõigile laiali Raivo Heinaru teate, et me peaksime uue direktori valimiskomisjoni määrama hoolekogu esindaja. Sellest me täna rohkem ei räägi, see ei mahu ka mitte päevakorrapunktide alla. Kui peaks tekkima vajadus, saame seda teha elektrooniliselt. Tegin R.Heinarule ettepaneku, et arvestades seda ebaviisakat mõttevahetust sotsiaalmeedias, siis vaevalt, et nii lühikese tähtajaga ja ilma läbirääkimiste või kutseteta siia üldse keegi julgeb kandideerimagi tulla. Kahtlen selles. Arvan, et seda tähtaega pikendatakse vajadusel, sellega tegeleb valitsus edasi. Hakkame siis otsi kokku tõmbama.

K.Uusmaa: Ühe küsimuse veel tahtsin küsida sinult, Teet. Sa ütlesid, et ei ole olnud teadlik nendest pingetest ja olukordadest ja asjadest siin. Kui meil oli hoolekogu kokkusaamine 05.nov, siis samal ajal levitati õpetajate seas küsitluse vormis rahulolu-uuringut. Kas selle uuringu tulemustest oli sinul info?

T.Tomson: Jah, olin teadlik, et seda hakatakse korraldama. Ja ma nägin neid tulemusi.

K.Uusmaa: Millal sa nägid? 8.novembril olid tulemused käes.

T.Tomson: Peale seda, kui need olid käes. Ja ma tegin isegi nende tulemustega Excelis ühe liigutuse. Ma tegin sellest pivoti, sellepärast, et Raivol ei olnud sellel hetkel oskusi. Tegin pivoti, et saaks igale küsimusele vastusevariandid ja et saaks selle isikustamise, või noh, et vastajate nimed ei oleks sealt väljaloetavad.

K.Uusmaa: Aga see oli anonüümne ju?

L.Puhm: Kuidas see sai üldse loetav olla?

T.Tomson: Aga sellega ei oldud nõus. Osadel vastajatel olid nimed sees.

L.Puhm: Sirje Nootre kirjutas meelega.

T.Tomson: Aga sellega ei oldud nõus. Õeldi, et ei saa ühtegi sõna muuta, sest see on tervik. Niisugune oli lugu. Ja kui vallavalitsus, nojah, ma võin teiega ehk nõustuda, et need tulemused tulid liiga hilja, aga nii kui see pandi sinna Amphorasse üles [10.12.2019], ma saatsin selle teile ka. Mina valmiskujul neid asju ennem ei näinud. Arvan, et ei oleks olnud mõistlik ega põhjendatud, et oleksin pidanud siis nendega sellel hetkel vehkima hakkama. Selle ajal ei olnud see kuidagi seostatud.... Ma muidugi ei tea selle tausta, ma parem ei hakka rääkima. Ma ei tea, kas see uuringut üldse kasutati selleks väiteks, et lõpuks töölepingule hinnangut anda. Ma parem ei hakka.

R.Mikkor: Vallavanema vastus oli, et nad tutvusid sellega, aga see ei mõjutanud otsust üldse. Ja teine asi oligi põhjus, sest ütleme, sinu [Kalle] tööst kajastas see uuring üsna vähe. Sest need, mis siin koolis töötamise kohta ja nii, need olid ju kõik meie eelmistest aegadest, kuidas inimene tundis ennast siin tööl olles. Mõned küsimused ainult puudutasid sind. Selle põhjal oleks väga vale olnud kokkuvõtet teha üldse.

L.Puhm: Ja ometi sa ju ütlesid vastuseks, et enamuse oli positiivne ja...

T.Tomson: Nende küsimuste osas, mis puudutasid õpetajate läbisaamist omavahel tollel hetkel oli nagu muljetavaldavalt hea. Hea, et seda uuesti ei pea praegusel hetkel tegema.

Toimus läbiseigi mõttevahetus rahulolu küsitluse teemadel, selle eesmärkide üle.

K.Uusmaa: Aga sellega sa [Teet] tegelesid millal? See, mis sa kirjeldasid, kui neid pivoteid tegid?

T.Tomson: Ma ei ütle sulle peast seda, igatahes minu arust peale koosolekut.

K.Uusmaa: Peale meie koosolekut ilmselgelt, sest siis alles avati üsna samal ajal [05.nov].

T.Tomson: Kui kaua see siis kestis?

L.Puhm: Reedel [08.nov] kella 13ni.

T.Tomson: No selles mõttes ei ole üldse keeruline seda siis vaadata, selle ma saatsin vallavanemale ilmselt siis tagasi, ma arvan. Minule saadeti fail kujul, mille ilmselt välja andis küsitlus. Sellest sai tehtud Excel, et oleks võimalik pivotiga töödelda ja siis läkski tagasi.

K.Uusmaa: Selge, minul rohkem küsimusi pole.

M.Kann: Mina lugesin ka neid vastuseid. Ja õpetajatele lubati juba algul teha sellest ülevaade ja kokkuvõte, nagu me kuulsime koosolekul, siis seda põhimõtteliselt ei tehtud. Õeldi ainult, et enamasti ollakse rahul. Palju oli vastuseid, et „nõustun“ ja „pigem nõustun“, et meeldib minu töö siin koolis ja suhted kolleegidega on head. Ja nüüd ongi väga kahju sellest, et mismoodi on need asjad nii arenenud, et nüüd on nii suured pinged ja konfliktid üleval. Minu meelest on kogu seda asja väga valesti aetud. Tuli ka selgelt välja küsitlusest, et oli algusest saati mingi väike tuumik, kellel olid isiklikud solvumised ja pretensioonid Kalle isikule ja tööstiilile, juhtimisstiilile. Inimlik on see, et kõige uuega raske harjuda ja see võtab aega.

R.Mikkor: Oleks vallavanem meie esimesel kohtumisel andnud korraliku, arusaadava selgituse, võib-olla ei oleks asi nii kaugemale läinud.

T.Tomson: Võin ainult nii palju kommenteerida, et ta ei tohtinud seda anda.

M.Kann: Selle taha poeti. Ma ei tea, kes kirjutas selle Raplamaa Sõnumite arvamuseartikli [Isikuandmete kaitse varjus. 11.12.2019], aga niisugune salastatus selle asja juures on selle palju hullemaks keeranud.

L.Puhm: Just.

T.Hainsalu: Jah, täiesti nõus.

T.Tomson: Tulen veel selle juurde tagasi, et vahepeal on asju, mis jäävadki saladuseks. Ükskõik, kui suureks see uudishimu kasvab.

M.Retsja: Ei, juristiga ma rääkisin. Sa mõtled, Mari, nüüd seda artiklit, et 37 töötajaga või?

M.Kann: Ei, seal oli arvamusele, et isikuandmete kaitse varjus on vald keeldunud vastusest. Ja inimesi, sealhulgas õpetajaid ja lapsevanemaid peetakse nagu lihtsalt niisama suvalisteks kolmandateks osapoolteks. Aga tegelikult siin avalik huvi kaalub asja üles ja kool ei ole kellegi eraomand. On ka tõstatatud kahtlusi, kas vallavanem on üldse korrektselt käitunud selle otsustusprotsessi kõikide reeglite puhul ja võib arvata, et need kahtlused on ka osadel vallavalitsuse liikmetel, kes asjast midagi ei teadnud. Ja ma ei tea millal üldse need mingisugusedki vastused hakkasid ilmuma, see oli ebamõistlikult pikk aeg. Seal arvamuseloos oligi, et valla üleolev suhtumine... ja Teedul samamoodi, sest Teet on selles asjas põhimõtteliselt nagu vallavanema suuvooder olnud, nii on minule mulje jäänud. Me oleme sinuga diskuteerinud Facebookis alates 25.novembrist ja too kolmas detsember, kui meil oli seal kõrvalklassis niiöelda oma koosolek, siis kogu aeg raiud nagu rauda, et kõik on konfidentsiaalne ja pole võimalik, et teie võite küsida, meie ei vasta ikka, mõelge mida tahes.

T.Tomson: Ütlen selle peale, et mina ei võta seda riski, et seda töölepingu lõpetamist hinnata ja kommenteerida, sellepärast et ma lihtsalt ei taha minna kohtusse, kui mind kaevatakse kohtusse sellepärast, et ma jagan informatsiooni, mida ma jagada ei tohi.

M.Kann: Kes seda peaks õige tegema [kohtusse kaebama]?

T.Tomson: See asi on läinud nii keeruliseks juriidiliseks mänguks, et nagu ma vastasin ajakirjaniku küsimusele Raplamaa Sõnumites... Minule muide saadeti tagasi vaatamiseks. See oli küll hoopis teistsuguseks kirjutatud, aga enam-vähem jäi mõte samaks. Aga nagu ma kirjutasin, siis gümnaasiumi hoolekogu esimehena mina lähtusin gümnaasiumi põhimäärusest, aga nüüd Mari juttu kuulates siis on veel mingites seadustes veel

palju punkte, ja ma arvan, et mitte ainult nendes seadustes, kindlasti on veel mingites seadustes mingeid punkte, ja sellepärast, kuna see asi on aetud nii üle mõistuse nüüd juristide pärusmaaks, siis jah, palun vabandust, aga ma ei kommenteeri tõesti. Sest see asi lõpeb kohtuga mulle kohe. Midagi ei ole teha. Ma ei ole nii pädev, et oskaksin õigel hetkel küsida kellegi käest, kas ma tohin seda just öelda, mida ma öelda tahan. Ja kui ma olen selle välja paisanud, siis see, et ma ei ole teadnud mingit seadust, see ei vabanda mind pärast välja. Ma olen süüdi. Järgnevad süüdistused ja trahvid ja nii edasi. Ma ei hakka sellega riskima. Ja ma ei ole päris kindel, et kõik need, kes on valimatult lahminud internetiavarustes igasuguseid asju ja igasugustele aadressidele ohjeldamatult igasuguseid kirju saatnud, mina ei ole selles päris kindel, et nad kõik pääsevad täitsa puhtalt. Lõpuks võib mõnel inimesel hing täis saada.

M.Retsja: Jah, seda ei saa välja kannatada lihtsalt. Mina olen ka selle peale mõelnud. Sest see vastandamine praegu, mis alguses ka Raivo Heinaru nagu tekitas, öeldes Kalle ja Marju, lihtsalt kuna ma olen selles olukorras, nagu ma praegu olen ja sopaga ülevalamist ja märkusi minu aadressil on tehtud. No, ma ei tea, see asi hästi ei lõppe. Nii olla ei saa. Et miks on valitud see minu isik, kuna tõepoolest õpetajad minu ümber koondusid, me selle pöördumise tegime. Olgu see esimene kaheksa kiri, mis ei olnud üldse kollektiivile mõeldud, olgu see järgmine, kus nüüd on praegu 40 allkirja, neist 29 õpetajad. Et miks nüüd mina pean olema see, et pean kõige selle eest vastust kandma? Miks ütleb kolleeg, et pead hakkavad lendama? Sinu, Marju, ja vallavanema pead eelkõige. Ja ma pean nende inimestega koos töötama. Need on ikka päris alatud süüdistused, kuhu see kõik on viinud. Siis me peame saama kirju suvalistel aegadel, suvalistelt inimestelt. Siis osa, kes kommenteerivad neid. Jumal tänatud, et leidis Merilin Pihu, kes kirjutab, et aitab postkasti solkimisest, need aadressid peavad jääma puhtaks. On hoolekogul oma list ja jagage kirju ja siis keegi jagab meile edasi, mitte nii, et kirjad lihtsalt lendlevad, kus süüdistatakse ei tea milles ei tea keda. See on absoluutselt üle piiri praegu läinud.

T.Tomson: Mark kirjutab väga õigesti, et peab vaatama jah, kus, kellele ja mida kirjutada, millises seltskonnas mida jagada.

L.Puhm: Aga sa, Marju, kuulsid üksipäev meie toas samamoodi, et kolm pead on lennanud. Ja siis algklasside naised küsisid, kes on need kolm pead.

M.Retsja: Ma ei tea, see pole lihtsalt enam inimlik. Mis rohtusid peab sisse sööma, mida peab tegema, et selles olukorras üldse hakkama saada? Ja tegelikult ka see teine pool väidab, et Marju Retsja käis ja lapsi mõjutas, aga samas ka teine pool, kes lubas paati kõigutada ja teises suunas õpilasi üles kutsuda, et teie olete tugev jõud ja te võite midagi korraldada, ette võtta. Ma ei arva, et siin on ainult minu isikus tegu, et mina olen kedagi mõjutanud.

L.Puhm: Siin on veel inetumaid väljendeid kasutatud – kas heiskame leinalipud või heiskame võidulipud.

M.Retsja räägib, et ümber maja käivad hordid, toimuvad minisugused reisirid. Hirmunud lapsed olevat helistanud Marju Retsjale, et õhtusel ajal, kell 20:04 toimus mingi ristiretk, suur kamp käis ühe ukse juurest teise ukse juurde ja lapsed olid väga hirmunud.

T.Tomson võtab koosoleku kokku ja lubab teha lühikokkuvõtte.

Päevakorrapunktide selget vahet ega üleminekut ühelt punktilt teisele ei olnud (protokolliljal) võimalik teha.

Koosolek lõppes kell 15:20.

/allkirjastatud digitaalselt/

Teet Tomson

Hoolekogu esimees

/allkirjastatud digitaalselt/

Mari Kann

Hoolekogu sekretär

LISA 1. Kalle Uusmaa kiri 17.septembril M.Retsjale, L.Puhmile ja K.Kivisillale, millest on juttu käesoleva protokollilehekülgedel 4 ja 5.

Mõtteid kooli arengust - Suhtlus - Google Chrome

about:blank

Online.ee

Kalle Uusmaa <kalle.uusmaa@marjamaa.ee>

Saatja: Kalle Uusmaa <kalle.uusmaa@marjamaa.ee>
Saaja: <kristi.kivisild@marjamaa.ee>, <marju.retsja@marjamaa.ee>, <lia.puhm@marjamaa.ee>
Kuupäev: 17. september 2019, 10:47

Mõtteid kooli arengust

Tere

Palun teie abi.

Palun aidake kaasa mõelda viimastel aastatel toimunud muutustate mõjule ja võimalike muutustate vajadusele meie koolis. Panin kirja mõned märksõnad. Palun olge head ja lisage igasse loetellu (või kuhu mõte tuleb) paar märksõna.

<https://docs.google.com/document/d/1cwtGgwTDLw3lvBYCeYatLB7gDew5wQPIETUPXgw9QU/edit?usp=sharing>

Palun jagage oma mõtteid tänase päeva jooksul (minu poolest hilisõhtuni).

Tänud ette abi eest!

Heade soovidega
Kalle Uusmaa

Windows taskbar: Type here to search, icons for Mail, Chrome, Word, Edge, system tray with volume, network, and date/time (ENG ET 20:29 15.12.2019).